

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூலை 2007 ஜீவியம் 13 மலர் 3

இம்மாத மலரில். . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

உலகம்-மோட்சம்-ஸ்ரீ அரவிந்தம்	2
இம்மாதச் செய்தி	19
அமெரிக்காவுக்கு நிகராக இந்தியா	20
அன்பர் கடிதம்	23
லைப் டிவைன்	26
பருவம்	34
சாவித்ரி	37
ஆன்மீகம் மற்றும் மனோதத்துவ	
உண்மைகள்	39
யோக சக்தி வாழ்வில்	
பலிக்கும் முறைகள்	42
லைப் டிவைன் - கருத்து	54
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	56
மலரும் மணமும்	60

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அவ்வ.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

ஜீவியத்தின் ஓசை

☆ "இது என்னால் முடியாது.
நானெப்படி இதைச் செய்ய
முடியும்? என்று தனக்குத்
திறனில்லாததை மனிதன்
அறியும் நேரம் அவனுள்
இறைவன் விழித்தெழும்
நேரமாகும்.

☆ மனித முயற்சியற்ற இடத்தில்
அன்னை அதிகமாகச் செயல்-
படுவதை நாம் கண்டும்
அறிவதில்லை.

உலகம்-மோட்சம்-ஸ்ரீ அரவிந்தம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

ஞானமும், அஞ்ஞானமும்

- அறியாமையற்ற பிரபஞ்சத்தை நம்மால் கருத முடியும். வேதம் அப்படி நினைத்தது.
- அனந்தமான ஆத்மாவின் இலட்சிய லோகமும், சிறப்பான ஒருமையும் சேர்ந்திருப்பது நடக்க முடியாதது.
- ஆழ்வார்கள் கற்பனை செய்த பூலோகச் சுவர்க்கம் இதினின்று எழுந்தது.
- சிருஷ்டியின் இரகச்யம் பிடிபடாதது எனநினைத்து புத்தர் அதை விலக்கினார்.
- நாமே அஞ்ஞானமாக இருப்பதால், அதன் ஆரம்பத்தை நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாது.
- ஜீவனை ஜீவியம் மூலம்தான் காண முடியும்.
- ஜீவியத்தை ஊடுருவினால் ஜீவனும், ஜீவியமும் பிரம்மத்தில் இணைகின்றது. இதை பகவான் Supreme discovery உச்சகட்ட சித்தி என்கிறார்.
- அஞ்ஞானம் ஞானத்துடன் மூவகைத் தொடர்புள்ளது.
 - 1) முழுவதும் தழுவுவது
 - 2) எதிர்ப்பு
 - 3) இடைப்பட்ட நிலை.

ஒரு முனை ஞானம், அடுத்த முனை அஞ்ஞானம் என்ற தொடர் சங்கிலி சிருஷ்டி. ஆரம்பத்தில் முழு அஞ்ஞானமிருந்தது. அது முழுஞானத்தை முழுவதும்

ஆட்கொண்டது. அஞ்ஞானம் குறைந்து ஞானம் வளரும் பொழுது ஞானத்திற்கு வலு ஏற்பட்டதால் ஞானம் அஞ்ஞானத்தை எதிர்க்கிறது. இரண்டுக்கும் சமமான நிலை (compromise) இடைப்பட்ட நிலை.

- அஞ்ஞானமும், ஞானமும் பிரம்மத்தையடையும் இரு பாதைகளில்லை. அஞ்ஞானம், ஞானத்தின் பகுதி.

நினைவு, சுய-ஜீவியம், அஞ்ஞானம்

- நினைவு என்பது செயல்படும் முறை. சத்தியம் அதைக் கடந்து ஜீவியத்திலும், ஜீவனிலும் உள்ளது.

கம்பனியில் கணக்கு என்பது நடைமுறை வரவு, செலவைப் புள்ளி விவரமாகக் குறிப்பது. கணக்கு முதலில்லை, கம்பனியில்லை. முதலும், இலாபமும் கணக்கைக் கடந்து உற்பத்தியிலும், விற்பனையிலும் உள்ளன.
- வேதம் இரு ஜீவியங்கள் உள்ளன எனக் கூறவில்லை. ஜீவியம் ஒன்றே அதன் அம்சங்கள் இரண்டு என்கிறது.
- தெய்வீக ஜீவியம் இருளிலோ, ஒளியிலோ மறைந்தில்லை. சலனமற்ற ஏகனையும், சலனத்தால் ஏற்பட்ட அநேகனையும் அனைத்தையும் தழுவும் சுய-ஞானத்துள் வைத்துள்ளது.
- நிகழ்காலம், கடந்த காலம் என்பவை மனம் விளையாடும் யுக்திகள்.
- பின்னணியிலுள்ள நிலையான ஜீவியம் காலத்தையும், காலத்தைக் கடந்ததையும் அறியும்.
- மேல்மனம், அதன் ஜீவன் என்பது ஆழ்ந்த பிரம்மம் காலம் என்ற அரங்கில் உயிரைத் திரணமாக மதித்து விளையாடும் ஆபத்தான விளையாட்டு.

The surface being is the adventure of Spirit in Time என்பது பகவான் வாக்கு.

Surface being என்பது மேல்மனத்தின் ஜீவன்.

இது காலம், மனம், அகந்தை, சிறியது என்பவையாலான அரங்கம்.

காலம்என்பது ஆன்மாவின் அகம், ஆன்மா தன் செயலைத் தானே பார்ப்பது காலம்என பகவான் விளக்கம் தருகிறார்.

ஆன்மா தான் ஏற்படுத்திய காலத்தின் ஆட்சிக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது ஒரு adventure ஆபத்தான விளையாட்டு.

தகப்பனார் தன் மகன் கையில் தான் ஈட்டிய பெரும்பொருளைக் கொடுத்து அவன் செய்யும் வியாபாரத்தைக் கண்டுகளிப்பது ஆபத்தான விளையாட்டு அல்லவா? அதேபோல் ஆத்மா மேல்மனத்தில் விளையாடுகிறது.

நினைவு, அகந்தை, சுய-அனுபவம்

- புலனுக்கும் அறிவுக்கும் இடையேயுள்ள கருவி ஞாபகம்.
- (புறம், செயல், விலகுதல், அகந்தை. கோபம் வந்தபின் கோபமாக மாறாமல், நினைத்துப் பார்ப்பது செயல், கோபம் புறம். நினைவால் விலகினால் நிதானம் வரும். போதுமான அளவு விலகினால் அகந்தை தெரியும். அகந்தை மனோமயப் புருஷன்.)
 - 1) கோபம், பசி, ஆசை போன்றவை மனத்தில் எழும்.
 - 2) எழுந்தபின் மனம் அதனினின்று விலகி நிற்க முடியும்.
 - 3) விலகுதல் அதிகமானால், விலகியவன் அகந்தையென அறியலாம்.
 - 4) Concentration ஆல் அகந்தை மனோமயப்புருஷனாகத் தெரியும். சமர்ப்பணத்தால் அதுவே சைத்தியப் புருஷனாகத் தெரியும்.
- மனம் செயலையறிய காலத்தால் ஜீவியம் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.
- செயலோ, ஜீவியமோ முழுமையுடையவை, பகுதியானவை அல்ல. நம் பார்வை - மனத்தின் பார்வை - முழுச் செயலைப்

பகுதியாக்குகிறது.

- ஞானத்தின் உண்மையான அடிப்படையைக் காண நாம் நம் சுபாவத்தையும், ஆத்மாவையும் முழுமையாகக் காண வேண்டும். மேலே அல்லது உள்ளே காண்பது பகுதி. இரு இடங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் காண்பது முழுமை.

இரண்டறக் கலந்த ஞானம், பிரிந்து நிற்கும் ஞானம் - நால்வகை

- 1) இரண்டறக் கலந்த ஞானம் - காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம் நம்முள் தெரிவது.
- 2) நெருங்கிய நேரடியான தொடர்பின் ஞானம் - உள்மனம் (Intuition - நேரடி ஞானம்)
- 3) பிரிந்து நிற்கும் நேரடித் தொடர்பான ஞானம் - அடிமனம்.
- 4) பிரிந்து நிற்கும் மறைமுகத் தொடர்பின் ஞானம் - மேல்மனம்.
 - 1) ஞானம்என்பது இறைவனை மனம் அறிவது. மனம் உயர்ந்து பரமாத்மாவையடைந்தால் அது இரண்டறக் கலந்துவிடும் - இது இரண்டறக் கலந்த ஞானம் எனப்படும். இது காலத்தைக் கடந்த பிரம்மம். இதை நாம் நம்முள் காண்கிறோம்.
 - 2) பரமாத்மாவை விட்டகன்று நகர்ந்து செல்லும் பொழுது நேரடியான தொடர்பு விட்டுப்போகாத நிலை யோகியின் மனம் (intuition). இதையறிவது உள்மனம். இதை நேரடி ஞானம் என்கிறோம். இதுவும் காலத்தைக் கடந்தது.
 - 3) அஞ்ஞானம் மேலிட்டால் பரமாத்மாவினின்று பிரிந்துவிடுகிறோம். அந்நிலையில் நம் முழுமனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி நிற்கும். இதுவும், பிரிந்தாலும் தொடர்பு நேரடியானது. அடிமனம் எனப்படும் - இது காலமும் கடந்ததும் சந்திக்குமிடம்.

- 4) முடிவான நிலை அஞ்ஞானம் அகந்தையும் நுழைந்து பரமாத்மாவினின்று பிரிந்த நிலையில் தொடர்பு மறைமுகமானது. இது மேல்மனம்.

அஞ்ஞானத்தின் எல்லை

- 1) ஆதியின் அஞ்ஞானம் – பிரம்மத்தை மறப்பது.
- 2) பிரபஞ்ச அஞ்ஞானம் – பிரபஞ்ச பிரம்மத்தை மறப்பது
- 3) உலகைப் பற்றிய அஞ்ஞானம் – அகந்தை உலகை மறப்பது.
- 4) காலத்தின் அஞ்ஞானம் – காலத்திற்குக் கட்டுப்படுவது.
- 5) சூழலின் அஞ்ஞானம் – நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகங்களை அறியாதது.
- 6) கரணங்களின் அஞ்ஞானம் – கரணங்கள் பிரிந்து நிற்பது.
- 7) நடைமுறை அஞ்ஞானம் – செய்வது அறியாதது.

அஞ்ஞானத்தின் உற்பத்திஸ்தானம்

- ஜீவியத்தின் தீவிரச் செயலின் தோற்றம் அஞ்ஞானம்.
- சக்தி நிலையாக இருக்கும், சலனத்தாலும் சக்தி வெளிப்படும். சலனத்திலும், நிலையிலும் சக்தி பிரம்மம். ஒரே பிரம்மம்.
- எனவே பூரண பிரம்மமோ, பூரணமான சச்சிதானந்தமோ அஞ்ஞானத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானமாக இருக்க முடியாது.
- ஒன்று பல ஆனதால் அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாகியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் பிரம்மம் நூறு வடிவம் பெறவல்லது.
- மனம் சத்தியஜீவியத்தினின்று பிரிந்த பொழுது அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாயிற்று.
- சித்-சக்தி செயல்படும் பொழுது தன்னைத் தன்னுள்ளே

கிரகித்துக் கொள்வதால் அஞ்ஞானம் உற்பத்தியாயிற்று.

சித்-சக்தியின் தீவிர செறிவும் அஞ்ஞானமும்

- அஞ்ஞானம் என்பது இயற்கை. பிரம்மத்தையும், அனைத்தையும் மறக்க முயன்றதால் ஏற்பட்டது.
- சாரமானது, பூரணமானது, பல முகங்களையுடையது, பிரிந்த ஜீவியம் பரமாத்மாவையும், ஐட இருளையும் பிரதிபலிக்கிறது. அதுவே சச்சிதானந்தம், சத்தியஜீவியம், தெய்வீகமனம், மனம் ஆகிய லோகங்களாகும்.
- குறிப்பிட்ட செறிவு மீதி ஜீவனைப் பின்னணியில் வைத்துள்ளது. ஆனால் அஞ்ஞானம் அவற்றிடையே எழுந்த தடையான சுவரால் ஏற்பட்டது.

நாம் ஒரு காரியம் செய்யும்பொழுது, நமக்கு அக்காரியம் தெரியும். அது மட்டும் தெரியும். காரியத்தைச் செய்வது நாம். எழுதும்பொழுது கை எழுதுகிறது. ஆனால் உடலின் மற்ற பகுதிகள், மனத்தின் இதர திறமைகள் எழுத்தில் வருவதில்லை. அவை அனைத்தும் ஒதுங்கி நின்று, கையை எழுத அனுமதிக்கின்றன. எழுதும்பொழுது, நம் முழுஜீவனின் இதர பகுதிகள் அனைத்தும் பின்னணியில் ஒதுங்கி நின்று எழுத்தை அனுமதிப்பதை நாம் அறிவோம். உலகம் முழுமையானது. ஒரு பஸ் ரோட்டில் போகும்பொழுது உலகம் அந்த பஸ்ஸை ஓட்டுகிறது (நம் கை எழுதுவதுபோல). உலகம் முழுவதும் ஒதுங்கி நின்று ஒரு செயலை நடத்துகின்றது.

- கடந்த காலத்தை மறந்து, நிகழ்காலத்தில் நம்மை இழப்பது அடுத்தகட்ட கிரகிப்பு.
- அஞ்ஞானமும், சுய-கண்டுபிடிப்புமில்லாமல் சிருஷ்டியில்லை.
- திரை, பொன்மூடி, சத்தியஜீவியத்திற்கும், தெய்வீக மனத்திற்கும் இடையே எழுந்தது. அது அஞ்ஞானத்தின் ஆரம்பம்.

பொய், தவறு, குறை, தீமை இவற்றின் ஆரம்பம்

- ஜீவியம் மறைவிலிருந்து வெளிவரும் பொழுது ஞானம் அதனினின்று வருவதால் தவறு ஏற்படுகிறது.
- அகந்தை வாழ்வில் தன்னை வலியுறுத்துவதால் வெளிப்படும் ஞானம் சிதறுகிறது. இது பரிணாம வளர்ச்சி.
- வாழ்விற்கு நல்லதும் கெட்டதும் வளரும் பாதைகள்.
- தவறான அகந்தையின் ஜீவியம் தீமை வளரப் பயன்படுகிறது.
- அகந்தை பிணக்கை உருவாக்குகிறது. பிரம்மத்தினின்று பிரிந்த ஜீவன் வளர பிணக்கு அவசியம்.
- மனம் மூலம் வாழ்வை தர்மம் கட்டுப்படுத்துவது ஜீவனுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது.
- சுபாவம் பிரிந்ததால் தீமை உண்டாயிற்று. அதனால் மீண்டும் அது சேர்ந்தால் பிரச்சினை தீரும்.
- ஆன்மீக வளர்ச்சி மூலம் தெய்வீகச்சுபாவத்தை எட்டினால் தீமை அழியும்.

உள்ளதும் பூரண ஞானமும்

- ஏகனோ, அநேகனோ முடிவல்ல. இரண்டையும் உட்கொண்ட 'அது' பிரம்மமே பரம்பொருள்.
- மனம் உலகை சிருஷ்டிக்கவில்லை. ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது.
- புறத்தின் ஞானம் முடிவானதன்று. ஏனெனில் அதையும் அகத்தால் அறிய வேண்டும்.
- அனுபவத்தைச் சோதிக்க அதைப் போன்ற அனுபவம் மூலம் சோதனை செய்ய வேண்டும்.
- ஆராய்ச்சியை முடிவுவரைத் தொடர வேண்டும்.
- எழுவகை அஞ்ஞானத்தில் எதையும் ஏற்கக் கூடாது.
- இது அனுபவத்தால் பெறும் ஞானம். அறிவு பயன்படாது.

பூரண ஞானமும், வாழ்வின் இலட்சியமும்

- பொருள்களின் இரகஸ்யம், ஆதரவு, ஆதி பிரம்மம் என்பது நம் அடிப்படை.
- ஆத்மா வளரும் பொழுது சுயஞானம் பெற்று அமரத்துவம் அடைகிறது. அது சத் புருஷனையறியும் பொழுது அமரத்துவம் கிடைக்கிறது. அப்பொழுது அதனால் பிரம்மத்தையும் அறிய முடியும். பிரம்மத்தின் சுபாவத்தை ஆத்மா பெறுவது நம் இலட்சியம்.
- பிரம்மத்தை விலக்கும் வாழ்வின் தத்துவம் எதையும் நாம் ஏற்க முடியாது.
- இரட்டைகளை ஏற்கும் தத்துவம் கடவுளை ஏற்கின்றன. ஆனால் கடவுள் ஆத்மாவுடன் இணைவதை மறுக்கின்றன.
- பிரம்ம வாழ்வு, பிரபஞ்ச வாழ்வு, புவி வாழ்வு, அனைத்தும் இணைந்த வாழ்வு என 4 வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் உள்.
- வேதாந்தம் பிரகிருதியை, பிரம்மமென ஏற்கிறது. ஆனால் ஜீவாத்மாவின் அமரவாழ்வை ஏற்பதில்லை.
- வாழ்வும் ஆன்மாவும் இணைய மனிதனை மையமாகக் கொண்ட ஆன்மீகப் பரிணாமம் தேவை.

கடவுள் – மனிதன் – இயற்கை ஞானத்தை நோக்கிய முன்னேற்றம்

- வாழ்வில் ஜீவியம் தன்னை உருவகப்படுத்தியதில் முதற் கட்டம் அஞ்ஞானம் சூழலை ஆள்வது, ஜீவனில் முழுமை பெறுவது அவன் இலட்சியம். சச்சிதானந்தமாக மாறி இதைச் சாதிக்கலாம்.
 - அகந்தையைக் கடப்பது வாழ்வு தன்னையறியாமல் முயல்வது. வேதம் கண்ட அமர வாழ்வே உண்மையான இலட்சியம்.
 - கடவுள், மனிதன், இயற்கையிடம் புருஷன் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.
- கடவுளை மனிதன் மூலம் அறியும் பொழுது மனிதன் தன்னை

விவரிக்க முடியாத விசாலத்தில் இழந்து விடுகிறான்.

- மனிதன் முதலில் தேடுவது அதிகாரம். அடுத்தது ஞானம்.
- சுயஞானத்தைத் தேடும்பொழுது நாம் 'அதை'க் கண்டோம். அது தெரிந்தால் அனைத்தும் தெரியும்.
- மனிதன் தன் ஜீவனை அறிகிறான். அது பிரபஞ்ச ஜீவனுடன் ஒன்றியது. இது 'அதை'ப் பிரதிபலிக்கும்.
- கடவுள், மனிதன், இயற்கை ஆகிய மூன்றும் மனிதனில் விழிப்பாகச் சந்திப்பது அந்த ஞானம் தேடும் அடிப்படை.

பரிணாமம் - உயர்ந்து இணைவது

- ரூபத்தை உற்பத்தி செய்து, அடுக்கடுக்காக வைத்து, உள்ள நிலையைக் கடந்து, எல்லா நிலைகளையும் இணைப்பது பரிணாமம்.
- ஜடம், வாழ்வு, மனம் ஆகியவை பரிணாம சக்தியில்லை. சத்தியஜீவியம் அச்சக்தி.
- வடித்தெடுக்கப்பட்ட வழியோ, முன்கூட்டி அறியக்கூடியதோ இல்லை பரிணாமம். அது உருமாற்றத்தின் ஆச்சரியம்.
- தாழ்ந்தது உயர் மனிதன் கீழ் நோக்கிப் பார்க்கிறான். உயர்வதும், இணைவதும் இலட்சியங்கள்.
- உள்மனம் தன் வாயில் திறந்து ஆன்மீக மனத்திற்கும் சூட்சும ஆன்மாவுக்கும் உயர்த்தும். இது இரட்டை வாயில். புதிய பரிணாமத்தின் இரகஸ்யம்.
- கீழிருந்து மேலும், வெளியிலிருந்து உள்ளும் மையம் மாறும்.

எழுவகை அஞ்ஞானம், எழுவகை ஞானம்

- அமைப்பின் அஞ்ஞானம் அனைத்தின் சிக்கலான முடிச்சு.
- விழிப்பான ஜீவன் சிறியது என்பதால் மனத்தின் அஞ்ஞானம் நமக்குப் பிடிபடாது. அது பிடிபட்டபின் அனைத்தும் பிடிபடும்.

- உள்ளே போய், அடிமனம் சேர்ந்து, அங்கிருந்து பரமாத்மாவை நோக்கி உயர் எழுவது அவசியம்.
- அமைப்பின் அஞ்ஞானம், மனத்தின் அஞ்ஞானம் ஆகியவற்றின் பெரும்பகுதியை பரமாத்மாவையடையாமல் விலக்கலாம்.
- பூரணமாக, சிறப்பாக இணைய மேலும் உயர்வது அவசியம்.
- பிரம்மத்தைப் புருஷனில் அறிவது, பிறப்பைக் கடந்த நிலையில் அறிவது அமர வாழ்வாகும்.
- இம்மாற்றங்கள் நடைபெற நாம் உள்மனத்துள் ஜீவனின் உயர்ந்த லோகங்களை அகந்தையை அழித்து அடைய வேண்டும்.
- இப்பாதை பிரபஞ்ச அஞ்ஞானத்தையும் கரைக்கும்.
- இங்ஙனம் சுயஞானம் பூர்த்தியடைந்து நடைமுறை அஞ்ஞானம் கரைகிறது.
- இது ஆன்மீகப் பரிணாமத்தை அறிந்து ஏற்பதாகும்.

புனர்ஜன்ம தத்துவம்

- வாழ்வின் புதிர்கள் இரண்டு. பிறப்பு முதற் புதிர். இறப்பு அடுத்தது. பிறப்பின் முன்னும், இறப்பின் பின்னும் உள்ளவை அறிவுக்கும் நினைவுக்கும் எட்டா. அதனால் மறுபிறப்பு எப்பொழுதும் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.
- பௌத்தனுக்கும், மாயாவாதிக்கும் புனர்ஜென்மம் தேவை இல்லை; வேதாந்தம் லீலை என்பதால் மறுபிறப்பு இன்றியமை-யாததில்லை.
- பகவானுடைய தத்துவம் ஆன்மா வளர்கிறது, பரிணாம வளர்ச்சியுறுகிறது என்பதால் புனர்ஜென்மம் அவசியமாகிறது.
- மனிதனுடைய ஜீவியம் வளர்கிறது. அதற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது. நம் மனத்திலுள்ள பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தின் பிரம்மமானால் அல்லது அதைக் கடந்த ஆத்மாவானால், அவை பிரம்மத்தின் சக்தியானால் ஜீவாத்மா முக்கியம் பெறுகிறது.
- பகுதியான பிரிக்கும் மனம் ஐக்கியத்தை வெளிப்படுத்தி

உடலளவில் வெளிப்பட்டால் இந்த லீலை முடிவடையும்.

- அதனால் புனர்ஜன்மம் இன்றியமையாதது.

மற்ற லோகங்கள்

- பரிணாமத்தின் வேகம் சிருஷ்டிக்கு சக்தியளிக்கிறது.
- உலகம் பல கட்டங்களாக அமைந்துள்ளது என்பதால் ஜீவாத்மாவும், அவனது இலட்சியமும் உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு முன் இருந்தன என்றாகிறது.
- ஜடத்தின் அறியாமை மனிதனின் அறியாமைக்கு முந்தையது.
- மனம், உயிர், ஜடலோகங்கள் இருக்க வேண்டும். ஜடலோகம் மட்டும் இருப்பது பொருந்தாது.
- நிரூபணம் கேட்பது அறிவுக்குப் பொருந்தாது. எதையும் அதற்குரிய சட்டப்படி ஆராய வேண்டும்.
- இந்த லோகங்கள் ஜடத்திலிருந்து எழுவதால் அவை நமக்குத் தட்டுப்படாமலிருக்காது.
- மனிதன் உள்ளே சென்றால் பரந்த வாழ்வும் ஜீவியமும் காத்துள்ளன.

கர்மம், ஆத்மா, அமரவாழ்வு

- புனர்ஜன்மமுண்டு என்றால் அடுத்த லோகங்கட்குப் போகும் பாதைகளை அறிய வேண்டும்.
- பரவலாக ஆயிரம் எண்ணங்கள் உள. அவை அறிவுக்குப் பொருந்தா.
- ஆத்மா பிறப்பால் தன்னை வெளிப்படுத்தி, சுய அனுபவம் பெறுகிறது.
- ஜடமான மனம் ஆத்மா வளராது எனக் கருதுகிறது. அதை ஏற்காவிடில் கர்மம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது.

மன்னராட்சியில் மக்கள் மன்னராகும் வாய்ப்பில்லை. மக்களாட்சியில் உண்டு.

நாம் மனதால் ஏற்பவை நம் வாழ்வில் பலிக்கும்.

கர்மம் அது போன்றது.

நமக்குப் பலன் தருவதும், பாதிப்பதும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டவையேயாகும்.

நாம் கர்மத்தை ஏற்கிறோம்.

அது நம்மைப் பாதிக்கிறது.

மேல்நாட்டார் கர்மத்தை ஏற்பதில்லை.

நம்மைப்போல் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

கர்மம் பிரகிருதிக்குட்பட்டது.

பிரகிருதியைக் கடந்து ஜீவன் உள்ளது.

பிரகிருதியிலுள்ளவரை கர்மம் பாதிக்கும்.

அதைக் கடந்து ஜீவனுக்குப் போனால் கர்மம் பாதிக்காது.

சர்க்கார் அதிகாரிக்கு பரிட்சைகள் உண்டு, இன்கிரிமெண்டு, பிரமோஷனுண்டு.

அவை சட்டம்.

எவரும் அதை ஏற்க வேண்டும்.

இது பிரகிருதியைப்போன்றது.

அரசியலை ஜீவனுக்கு ஒப்பிடலாம்.

அரசியலில் பரிட்சையில்லை, பிரமோஷனில்லை, இன்கிரிமெண்ட் இல்லை.

எத்தனை கட்டங்களும் எவரும், முடிந்தால், தாண்டிப் போகலாம்.

இது ஜடமான நம்பிக்கை.

சிந்திக்கும் மனம் ஆத்மா வளர்வதை அறிய முடியும்.

அதற்கு கர்மத்தை விட்டாலும் திறனுண்டு.

அது ஜீவனை எட்டலாம்.

கர்மம் அதற்கில்லை.

மனிதனும், பரிணாமமும்

- பிறப்பால் புறத்தில் ரூபமும், அகத்தில் ஜீவியமும் பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகின்றன.
- மனிதக் குரங்கிற்குப் பரிணாம சக்தியிருந்ததுபோல் மனிதனுக்கு இல்லை.
- மனிதன் தன் நிலையைக் கடந்து உயரும் தலைமையுடையவன்.
- பரிணாமம் முந்நிலைக்குரிய ரூபத்தை நம்பியுள்ளது. அதை முழுவதும் வளர்க்கும் வாய்ப்பு பரிணாமம்.
- வளர்ந்த ஜீவியத்திற்குரிய வளர்ந்த உடல் தேவைஎன்பது வளர்ந்த ஜீவியம் உடலை வளரச் செய்யுமென மாறுகிறது. அதனால் பரிணாமம் இன்றியமையாததாகிறது.

ஆன்மீக மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி

- தனியான ஆத்மாவைக் காணாதல் புருஷனைக் காண்பதாகும்.
- தாழ்ந்த பகுதிகள் - உடல், உயிர், மனம் - சிறப்படைந்தால் ஆத்மா வெளிவரும்.
- அஞ்ஞானம் ஞானமாகத் திருவுருமாற, ஆன்மீக அறிவு அவசியம்.
- ஆன்மீக ஜீவனைத் தன்னுள் கண்டு அதைப் பிறர் காண உதவுவது உண்மையான சேவை.

மூன்று திருவுருமாற்றம்

- 1) சைத்தியப்புருஷன் வெளிவருதல்
 - 2) ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம்
 - 3) சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம்.
- ஆன்மா முழுவதும் வெளிவருதல்எனில் நேரடியாக ஆன்மீக சத்தியத்தை அறிவது.
 - மேற்கொண்டு திருவுருமாற, சத்தியஜீவியச் சட்டம் தாழ்ந்த பகுதிகளில் வெளிவர வேண்டும்.

சத்யாரோகணம்

- மேலிருந்து சக்தி கீழே வருவது அவசியம். உள்ளே விழிப்பது அவசியம்.
- சுதந்திரம்என்பது தாழ்ந்தது உயர்ந்ததற்கு அடங்க வேண்டும்.
- மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் பொதுச்சட்டத்திற்கு உட்பட வேண்டும்.
- வேதம் கூறும் புறம் அகமானால் யுகம் க்ஷணமாகும்.
- மேலிருந்து வரும் சக்தி தாழ்ந்ததை உயர்ந்ததுடன் இணைக்கும்.
- முனிவர் மனம் முதற்படி.
- ரிஷி, யோகி, தெய்வமனம் அடுத்தவை.
- ஒளிமயமான அவசியம் ஐட இருளின் குருட்டு அவசியத்தை மீறிச் செயல்படும்.

சத்தியஜீவன்

- சத்தியஜீவியம் தெய்வீக மனத்தை வெளிப்படுத்தும்.
- அது அஞ்ஞானத்தின் சத்தியத்தை ஊடுருவியடையும்.
- புறம் அகமாகத் தலைகீழே மாறும்.

- மனம் இரண்டறக் கலக்க முயலும்.
 - நித்தியத்துவத்திற்கு நிலையான வாழ்வுண்டு.
 - ஜடம் ஆன்மாவை வெளிப்படுத்தும்.
 - புறத்தை அகம் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி. வலி அப்படி ஆனந்தம் ஆகும்.
 - சத்தியஜீவியத்தின் இலட்சியம் “to be” ‘இருப்பது’.
 - ஆர்வம் பூரிப்பாகி, திருஷ்டியாகும். ஏக்கம், சக்தி, நிலையான ஆனந்தம்.
 - பர்சனாலிட்டி புறச்செயலை அகத்தால் கட்டுப்படுத்தும்.
- பர்சனாலிட்டிக்கு பொதுசக்தி ஆதரவாக எழும்.

Manners, behaviour, character, personality நடத்தை, பழக்கம், சபாவம் என்பவற்றைக் கடந்தது பர்சனாலிட்டி. சபாவம் திறமையுடையது. ஒரு துறையின் திறமையை அடுத்த துறையில் பயன்படுத்தவல்லது. புதியதாக வருவனவற்றை ஏற்று பழைய திறமையால் புதியதை வெற்றிகரமாக்குவது பர்சனாலிட்டி. திறமையாக பஸ் நடத்தியவர் முனிசிபல் சேர்மனாக இருப்பது அவருடைய பர்சனாலிட்டியைக் காட்டும்.

பர்சனாலிட்டி என்பது அகத்திறமை. அதற்கு உலகம் ஒத்துவரும், அடங்கும், பணியும். Impersonal power, personal power என்பவை பொதுசக்தி, தனிப்பட்டசக்தி என ஆகும். பொதுசக்தி என்பது சட்டம், உலகம், வழக்கு தரும் உரிமை. தனிப்பட்டது என்பது குறிப்பிட்டவரின் திறமை. ஓர் ஆபீசில் கிளார்க்காக இருப்பவர் திறமையால் ஆபீசர் வேலையைச் செய்தால், அவரிடம் வேலை பெற்றுக்கொள்வார்கள், பதவியைத் தரமாட்டார்கள். பதவியைக் கொடுத்தால் தயா விஷயமாகத் தருவார்கள். அப்படி ஒரு சட்டமிருந்தால் அவர் உரிமையுடன் அதைப் பெறுவார். சட்டம் impersonal பொதுசக்தி. I.A.S. ஆபீசர் மந்திரி வேலையைத் திறமையாகச் செய்வதற்கும், அத்திறமையால் அவர் மந்திரி பதவி வகிக்க சட்டம் வருவதற்கும் உள்ள வித்தியாசமிது.

- ஜீவன் புருஷனாக எழும்.
- இயற்கை இயல்பாகச் செயல்படுவது, தெய்வம் ஆணையிட்டு ஆள்வதாக மாறும்.
- ஞானமும், உறுதியும்; ஒழுங்கும், சுதந்திரமும் உடன் உறையும்.
- கண்டத்தினின்று அகண்டம் எழும்.
- பிரபஞ்சம் மனிதனை சிருஷ்டிக்கிறது.
- பிரம்மம் சத்தியத்தையுடையது; தேடாது.
- சுதந்திரம், சட்டமில்லை.
- அனைத்தையும் உட்கொண்ட பிரம்மம், சுயநலமில்லை.
- கருவியும் வளரும்.
- பிறப்பில் சுயஞானமுண்டு; உலகை நுணுக்கமாக அறியும்.
- சிருஷ்டியில் கட்டங்களுண்டு. திருவுருமாறாத மனிதகுலம் இருக்கும்.
- மேலும் பரிணாமம் சுமுகமாக ஞானத்தில் நடைபெறும்.

தெய்வீக வாழ்வு

- 1) அகத்தின் சத்தியத்தைக் கண்டு சித்திக்க வேண்டும்.
 - 2) சத்தியஜீவியம் அந்த அகத்தின் சத்தியம். அகம் வளர்ந்து சிறப்பதால் இதையடையலாம்.
 - 3) இயற்கை முழுமை, விழிப்பு, சக்தி, ஆனந்தம், பிரபஞ்ச வாழ்வு ஆகியவற்றைக் கண்ணுக்குத் தெரியாத வழியில் அடைய முயல்கிறது.
 - 4) ஆன்மீக முறை அகத்திற்குரிய முறை. அது இறைவனாவது. இறைவனாகித் தானே சிருஷ்டிப்பது.
 - 5) ஐக்கியம் சக்தி வாய்ந்து தெய்வீக வாழ்வை நிர்வகிக்கும்.
- ஆன்மீக ஞானத்தாலும், உலக ஞானத்தாலும் அகத்தில் ஜீவன் பூரணமடைகிறது.

- 6) ஐக்கியம், பரஸ்பரம், சுமுகம் ஆகியவை மனத்தின் உயர்ந்த சக்திகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.
ஆன்மீக ஞானத்தாலும், உலக ஞானத்தாலும் அகத்தில் ஜீவன் பூரணமடைகிறது.
- 7) மனம் வாழ்வைக் கடக்கிறது. ஆன்மா ஜடத்தை ஆள்கிறது.
- 8) சத்தியஜீவனைச் சுற்றி இயல்பான ஜீவனின் ஐக்கியம் எழும்.
- 9) ஞானம் சாதிக்கும், அறிவால் முடியாது.
- 10) மனிதன் மையமான இரகஸ்யம். ஆத்மசுதந்திரமும், சுபாவத்தின் சிறப்பும் நிபந்தனைகள்.
- 11) ஆன்மா முழுவதும் வெளிவந்து திருவுருமாறுவது தவிர்க்க முடியாதது.
- 12) உடலும், வாழ்வும் இனி கொடுமைப்படுத்த முடியாது.
- 13) பிரம்மம் சித்தித்த ஜீவன் ஆன்மீகப் பிரம்மம் கரணங்களை ஆட்சி செய்வது சத்தியஜீவனாகும்.
- 14) இரட்டை ஜடங்கள் இருளுக்குரியன. அது முடிந்தது. அஞ்-ஞானத்தின் ருசி இனியில்லை.
- 15) புதிய சிருஷ்டி சுயமான சிருஷ்டி. அனந்தனை அனந்தனின் ஞானரூபங்களாக சிருஷ்டிக்கிறது. முடிவற்ற ரஸா எழுகிறது. வாழ்வு அற்புதமாக மாறும். ஜீவனும் வாழ்வும் முழுமை அடைகின்றன. வாழ்வின் பரிணாமம் பிரம்மத்திற்குத் திரும்பி வருகிறது. அதன் முயற்சி முடிந்தது.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

குறைவே குறைவைச் சந்திக்கும். பரிசுத்தம் குறைவைச் சந்திக்க இயலாது. ஒன்றை அடுத்தது தொடும் இடமில்லை.

குறைவே குறைவைச் சந்திக்கும்.

இம்மாதச் செய்தி

குறை காணாத நிறைவே

நிறைவேனப்படும்.

அமெரிக்காவுக்கு நிகராக இந்தியா

என். அசோகன்

மேலைநாடுகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியிலும் தொழில்நீதியாக முன்னேறியபொழுது இந்தியா அடிமை நாடாக முடங்கிக்கிடந்தது. இப்பொழுது சுதந்திரம் அடைந்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் போதிய முன்னேற்றம் வரவில்லை. இந்தியர்கள் திறமையற்றவர்களா? முன்னேற்றமென்பது முடியாத காரியமா? ஆப்பிரிக்க நாடுகளில்கூட சில நாடுகள், தனி நபருடைய ஆண்டு வருமானமாக 3000 டாலர்களை எட்டியிருக்கும்பொழுது ஏன் இந்தியாவில் மட்டும் அதை சாதிக்க முடியாது? இதற்கு மக்கள்தொகைப் பெருக்கந்தான் காரணமா? அப்படியென்றால் கம்யூனிச ஆட்சி நடக்கும் சீனா இந்தியாவைவிட முன்னேறியுள்ளதே! இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் என்னுடைய பதில் என்னவென்றால் நம் நாட்டிலுள்ள பொருளாதார வாய்ப்புகளை நாமே உணராமலுள்ளோம் என்பதுதான்.

‘அமெரிக்காவிலிருந்து கோடிக்கணக்காக நிதியுதவி வந்தால்தான் இந்தியாவை முன்னேற்ற முடியும்’ என்று நம்புகின்றவர்கள் நிறைய பேருள்ளார்கள். இந்நம்பிக்கை இவர்களுக்கு உண்மையாகத் தெரியலாம். இருந்தாலும் இதில் உண்மையில்லை. எந்த நாடாவது மற்றொரு நாட்டை மேம்படுத்தியுள்ளதா? இல்லையென்னும்பொழுது நம் நாட்டு விஷயத்தில் மட்டும் இதெப்படி உண்மையாகும்? இந்தியா முன்னேற வேண்டுமென்றால் அதை இந்தியர்களால்தாம் நிகழ்த்த முடியும். இந்தியாவிற்கு மட்டுந்தான் இது உண்மையென்றில்லை. எந்நாடு முன்னேற விரும்பினாலும் இதுதான் உண்மை. இந்தியாவை இங்கிலாந்து ஆட்சி செய்த காலத்தில் நெடுஞ்சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் ரயில்வே தடங்களை நிறுவியதென்றால் தன்னுடைய ஆதாயத்திற்காக அவற்றைச் செய்ததேயொழிய நம்முடைய நலனுக்காக இல்லை.

நம்முடைய சொந்த முயற்சியைக்கொண்டு நம் நாட்டை முன்னேற்ற

வேண்டுமென்ற கருத்தைத் திட்டக்கமிஷன் வல்லுநர்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து பார்க்க வேண்டும். இரண்டு கருத்துகளை என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

(1) இருபது வருடங்களிலேயே நடுத்தர வருமானமுள்ள நாடுகளின் நிலைக்கு இந்தியாவால் உயர முடியும்; (2) அவ்வுயர்வை நம்முடைய பொருளாதாரப் பலத்தைக்கொண்டு நாம்தான் சாதிக்கவேண்டும். எவ்வளவு பெரிய திட்டமானாலும் அதற்குத் தேவையான நிதிவசதி நம்மிடமே உள்ளது. விவசாய வளர்ச்சிக்குப் பின்னர்தான் தொழில் வளர்ச்சி வருமென்ற அவசியம் இந்தியாவிற்கு இல்லை. சர்வீஸ் துறையின்மூலம் இந்தியா நேரடியாகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடையலாம். அயல்நாட்டிலிருந்து நிதியுதவி பெறுவது பற்றி நம் சிந்தனை முதலில் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். பரோபகாரம் வேறெங்கும் பலிக்கவில்லை என்பதுபோல நம் நாட்டிலும் பலிக்காது. தொழில்நுட்பத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். அன்னிய முதலீட்டையும் அனுமதிக்கலாம். ஆனால் நிதியுதவியை நன்கொடையாக நாடக்கூடாது. நன்கொடை பெற்ற நாடுகளில் அதன் விளைவாகக் கிடைத்த பலன்களைவிட விளைந்த தீமைகள்தாம் அதிகம்.

கி.பி.2050இல் இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானம் 17,000 டாலர் அளவிற்கு இருக்குமென்று ஓர் ஆராய்ச்சியில் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றோர் ஆராய்ச்சி கி.பி. 2025லேயே இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானம் அமெரிக்காவிற்கு நிகராக வருமென்று கணித்துள்ளது. யூனிலீவர் கம்பெனியின் சேர்மன் அண்மையில் “இந்தியாவிற்கு தன்னம்பிக்கை பிறந்துவிட்டதால் அதன் முன்னேற்றத்தை இனி யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது” என்று பாராட்டிப் பேசியுள்ளார். அண்மையில் சென்னையில் நடந்த கருத்தரங்கு ஒன்றில் பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து தயாரித்த அறிக்கையில் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கணக்கிடும் பொழுது சமூக நலன்களையும் (social benefits) கருதவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர். இந்நாள்வரையிலும் மக்கள்தொகைப்பெருக்கத்தை ஒரு பலவீனமாகவே கருதி நம் நாட்டு தலைவர்கள் பேசக் கேட்டிருக்கிறோம். Business Weekly என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகை, “தன்னுடைய அறிவு பலத்தைப் பயன்படுத்த இந்தியா தெரிந்துகொண்டது என்றால், விரைவில்

அமெரிக்காவிற்கு இந்தியா பொருளாதாரத்தில் பங்குதாரராக மாறலாம்” என்று அறிவித்துள்ளது.

ஒரு நாட்டை உருவாக்குவது மனிதனையொழிய பணமோ, தொழில்நுட்பமோ இல்லை என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இவை இரண்டுமே மனிதன் உண்டுபண்ணிய கருவிகளையொழிய இவை மனிதனை நிர்ணயிக்கவில்லை. சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியதுபோல நம் நாட்டில் விழிப்புணர்வு வந்து, திட்டமிட்டுச் செயல்பட நம்மால் முடிந்தால் தேசநிர்மாணம் என்பது ஓர் இன்பகரமான அனுபவமாக இருக்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கூடர்

பொறுப்பற்றதாகத் தெரியும் அளவுக்கு பற்றற்றிருப்பது எதையும் ஆரம்பிக்க மறுக்கும் சர்வாரம்பப் பரித்தியாகியின் நிலை.

பற்றற்ற நிலை பொறுப்பற்றதாகத் தெரியும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கூடர்

உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா என்று நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிந்து ஜீவன் செயல்படுவதாலும், அவற்றிற்குள் தொடர்பு முழுமையாக இல்லாததாலும், முழுமையான வாழ்வுக்கும், முழுஜீவனுக்கும் பிரச்சினைகளும் சிக்கல்களும் எழுகின்றன.

தொடர்பு குறைந்தால் சிக்கல் எழும்.

அன்பர் கடிதம்

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய!

கண் திறந்தது:

நான் நாற்பது வயதுமுதல் வெள்ளெழுத்துக் கண்ணாடி அணிகிறேன். கடந்த பத்து ஆண்டுகட்குமுன் ஒரு நாள் இரவு எழுந்து செல்லும்போது கதவில் மோதிக்கொண்டேன். மீண்டும் சுதாரித்துத் திரும்பியபோதும், ஒரு பக்கம் மோதிக்கொண்டேன். முதலில் தூக்கக்கலக்கம் என எண்ணினேன். கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு உற்று நோக்குங்கால் வலக் கண் முற்றிலும் தெரியவில்லையெனக் காணலாயிற்று. விளக்கைப் பொருத்திப் பார்த்தாலும் அப்படியே இருந்தது. மிகுந்த பயம் ஏற்பட்டதால் இரண்டு முறை வயிற்றுப்போக்கும் ஏற்பட்டது. இரவில் மற்றவர்கள் தூக்கத்தைக் கெடுக்காமல் இருக்க வாய்முடிக்கிடந்தேன். இரவுப்பொழுது மிகநீண்டதாகக் கழிந்தது. கண்ணும் சிவந்து காணப்பட்டது. காலையில் வழக்கமாகச் செல்லும் மருத்துவரை அணுகினேன். அவர் “Loss of Central Vision” என்றுகூறி கண் நிபுணருக்குப் பரிந்துரைத்தார். அவர் கடுமையான சோதனைக்குப்பின் மருந்திட்டு அனுப்பினார். இது தொடர்ந்தது. ஸ்ரீ அன்னையிடம் என் நிலைபற்றிக் கூறித் தங்களைக் காண எனக்குக் கண் வேண்டும்என வேண்டினேன். நாளடைவில் இருள் விலகிச் சிறிது சிறிதாகப் பார்வை மீண்டது. இடைப்பட்ட மூன்று மாத காலத்தில் 2/3 அளவு பார்வை மீண்டு, அப்படியே நின்றுவிட்டது. மருத்துவரைக் கேட்டால், “உங்கள் அதிருஷ்டம் இவ்வளவு மீண்டது பெரிது. இரண்டு கண்களும் இணைந்து செயல்படும்போது, இழப்பு தெரியாது” என்றார். மேலும், “செய்தித்தான், இன்னபிற படிப்பதிலும் சிரமம் இல்லை என்பதால் கவலைப்படவேண்டாம். பிரச்சினை ஏதும் இருப்பின் மீண்டும் வரவும்” என்று கூறினார். புதிய கண்ணாடியும் மாற்றிக் கொடுத்தார். இந்த நிலை பத்து ஆண்டுகள் மாற்றமின்றி, துன்பமின்றிக் கடந்தன.

கடந்த செப்டம்பர் மாதம் கண் பார்வை குறைவதுபோலவும், பிரகாசமான ஒளியில் பனி மூடி இருப்பதுபோன்ற நிலையில், 20-30 அடி தூரத்தில் வரக்கூடிய மிகப்பெரிய வாகனம்கூட தெரியாத நிலை ஏற்பட்டது. காலை 8.00 மணிக்கு முன்னும், மாலை 4.00 மணிக்குப் பின்னும் இருள்

மூடிய இரவு நேரத்திலும் பார்வை கூர்மையாக இருந்தது. பகலில் நடமாடுவதே (வீட்டுக்கு வெளியில்) பெரிய கஷ்டமாகிவிட்டது. எனவே கண்ணாடி மாற்றலாம் எனக் கடைக்குப் போனேன். கண் பரிசோதனை-யாளர், “இரண்டு கண்களிலும் புறை வளர்கிறது. புறையை அகற்றினால் மட்டுமே நல்ல பார்வை கிட்டும். கண்ணாடி மாற்றத்தினால் யாதொரு பயனும் இல்லை” என்றார். ஆனால் “அவசரமில்லை; வசதிப்படி ஆறு மாதத்திற்குள் மருத்துவம் பார்க்கவும்” என்றார். இடைப்பட்ட காலத்தில் சிற்சில சூழ்நிலையில் மருத்துவம் தள்ளிப்போனது. ஜனவரி 2007, 29 ஆம் தேதி கண் (ரண) சிகிச்சையாளரை அணுகி 8.2.07 அன்றும், 15.2.07 அன்றும் ‘கேடராக்ட்’ ரண சிகிச்சை மேற்கொண்டு 15.3.07 அன்று கண்ணாடியும் வழங்கப்பட்டு, இன்று சாதாரண நிலை அடைந்துள்ளேன். பார்க்கவும், படிக்கவும், எழுதவும் இயலுகிறது. மிகத்தெளிவான பார்வை கிட்டியுள்ளது. சிகிச்சைக்குப்பின் முதலாக இதை எழுதுகிறேன். இது சார்ந்த என் அனுபவத்தினை இயம்பிட விரும்புகிறேன் (Intra-Ocular Foldable Lens பொருத்தப்பட்டுள்ளது).

‘சர்வேந்திரியாணாம் நயனம் பிரதானம்’ என்றும், ‘கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை’ என்றும், வாழும் பயன்படும் ‘எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்’ என்றும், ‘வாழும் எவ்வுயிர்க்கும் கண்கள் இன்றியமையாதன’ என்றும், கண்டும், கேட்டும், படித்தும் அறிந்த காரணத்தாலும், கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக $1\frac{3}{4}$ கண்ணுடன் எனக்கும் மற்றவர்கட்கும் துன்பம் இல்லாது வாழ்ந்தாலும், இப்போது இந்த இடர்பாட்டை எப்படி கடக்கப் போகிறோம் என்ற எண்ணம் அலைக்கழித்தது. ‘அன்னை இருக்கிறார், அவரின் ஆசி எப்போதும் உண்டு’ என்று திடமாக எண்ணினாலும், ஜன்மவாசனை காரணமாக பயமும் அவநம்பிக்கையும் நடக்கவொண்ணாத கற்பனைகளும் தூக்கத்தைப் போக்கடித்தன. அன்னையின் ஆசிகளை வேண்டினேன். ஸ்ரீ அன்னை அவர்களின் அருளை மட்டுமே நாடினேன். “தாங்கள் என்னுடனே இருக்கவேண்டும், எனக்கு மருத்துவமும் தாங்களே ஆற்றவேண்டும், இதுவரை காத்ததைப்போல என்றென்றும் என்னைக் காக்க வேண்டும். நான் தங்களை எப்போதும் காணவேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டு, மருத்துவமனைக்குப் புறப்பட்டேன். சட்டைப்பையில் அன்னை பிரசாதம் இருந்தது. நிம்மதியும், தைரியமும் வந்தது. எங்கள்

வண்டி மருத்துவமனை நோக்கி பயணப்படும்போது, பாதி வழி என்று சொல்லலாம், ஒரு வண்டி எங்களை முந்திச் சென்றது. அதன் பின்பக்கக் கண்ணாடியில் ஸ்ரீ அன்னை அவர்களின் இரு கண்கள் மட்டும் காணப்படும் பெரிய படம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னை உடன் வருவதாகவும், மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்வதுபோலவும், தமது கண்களினால் கண்காணிப்பதுபோலவும் காணப்பட்டது. அதேபோன்று நேற்று கண்ணாடி பெற்றுக்கொண்டு வீடு திரும்பும்போது ஒரு வண்டி எங்களுக்கு முன் ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் சின்னங்களுடன் பயணித்தது அன்னை அருளை மீண்டும் உறுதிசெய்தது. திரும்பும் திசையில் எம்மோடு வந்து மறைந்தது.

மேலும் மருத்துவமனை இயக்குனர் முதல், கடைசி பணியாளர்வரை மிகுந்த அன்புடனும், கருணையுடனும் என்னைக் கவனித்தனர். சிரமம் ஏதும் காணாமல், கண்களும் குணமாகி வருகின்றன. பத்து ஆண்டுக்கு முன் பழுதான கண்ணும் முன்பைவிட நன்றாகச் செயல்படுவதைக் காண முடிகிறது. சிறிய எழுத்துகள் (viz. newspaper) படிக்க மட்டுமே கண்ணாடி தேவைப்படுகிறது. மற்றவைகட்கு வெறும் கண்களே போதுமானதாக இருக்கின்றன. மருத்துவக் கட்டணமும் சிரமமின்றி நிர்வகிக்கப்பட்டது.

என் ஒருவனுக்கு நல்லது நடக்க, அன்னை பகவான் அருளோடு, அழைத்துச் செல்லும் வண்டி, அதை ஓட்டும் டிரைவர், வழியில் செல்லும் வாகனங்கள், போக்குவரத்தினை ஒழுங்குபடுத்தும் காவலர், மருத்துவர், அவரது எண்ணற்ற உதவியாளர்கள், மின்சாரம், மருத்துவக் கருவிகள் என்று பட்டியலிட்டுப் போற்றக்கூடிய அனைத்து சக்திகளும் உதவி செய்தன என்பது மிகையல்ல. இந்நிலையில் ‘ஒன்றை நினையாது முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் எனையாளும் ஈசன் செயல்’ என்பதைத் திறந்த கண்ணால் பார்க்கிறேன். மேலும் இத்தனை சக்திகளின் உதவியால் வாழ்வு பெறும் நானும் என்னால் ஆனதை இச்சமூகத்திற்கு ஆற்றவேண்டும் என்ற உணர்வு மேலோங்குகிறது. முதற்படியாக என் கண்களைத் தானம் செய்ய முன்வருகிறேன்.

"ஸ்ரீ அரவிந்தம்"

லைப் டிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

XV. The Supreme Truth-Consciousness

Our universe is of triple terms. Page No.139
It is Mind, Life and Matter. Para No.15
This is the lower consciousness.
It has an organisation.
Our mentality understands it.
What is its origin?
There is the all-efficient Supermind.
It operates in the three original terms.
They are Existence, Conscious-Force and Bliss.
All things proceed from its action.
Nothing else exists.
These higher terms are cast into lower terms.
The lower terms are our mentality.
It is vitality and physical substance too.
It is done by a faculty.
It must issue from the creative Truth-Consciousness.
What is that faculty?
It is in a secondary power.

15. உயர்ந்த சத்தியஜீவியம்

பிரபஞ்சம் மூன்று அம்சங்களாலானது.
மனம், உயிர், ஜடம் அவை.
இது தாழ்ந்த ஜீவியம்.
இதற்கோர் அமைப்புண்டு.
நம் மனப்பான்மை அதையறியும்.
அதன் ஆரம்பமென்ன?
எல்லாம்வல்ல சத்தியஜீவியம் உண்டு.
இது இந்த மூன்று அம்சங்களாகச் செயல்படும்.
அவை சத், சித், ஆனந்தம்.
அனைத்தும் அவற்றின் செயலினின்று வெளிப்படும்.
வேறெதுவுமில்லை.
இந்த உயர்ந்த அம்சங்கள் தாழ்ந்த அம்சங்களாக மாறுகின்றன.
தாழ்ந்தவை நம் மனப்போக்கு.
உயிரும், உடலும் அதைச் சேர்ந்தவை.
இந்த மாற்றத்தைச் செய்வது மனத்தின் திறமை.
இது சிருஷ்டிக்கும் சத்தியஜீவியத்திலிருந்து வெளிவரவேண்டும்.
இது என்ன திறன்?
இது இரண்டாம்பட்ச சக்தி.

It is a power of projecting, confronting and apprehending.
 It is a consciousness.
 Knowledge centralises in it.
 It stands back from its works.
 From there it observes them.
 It is a power of creative knowledge.
 We speak of centralisation.
 We know of equable concentration of consciousness.
 We spoke of it hitherto.
 Now we speak of an unequal concentration.
 There is the beginning of self-division.
 Self-division is its phenomenal appearance.

The Knower holds himself concentrated. Page No.140
 He concentrates in knowledge as subject. Para No.16
 He has a Force of consciousness.
 He regards the Force proceeding from him.
 It proceeds into the form of himself.
 It proceeds continually thus.
 He continually draws back into himself.
 The Force continually issues forth again.
 This is an act of self-modification.
 From this single act proceed all practical distinctions.
 Our view of the universe is relative.
 Our action in the universe is relative.
 Both proceed from this single act.
 There is a practical distinction.
 It is knower, known and knowledge.
 It is the Lord, His force and the children.
 The children are the works of the Force.

வெளிப்பட்டு, மோதும், காண முயலும் சக்தியிது.
 இது ஜீவியம்.
 ஞானம் இங்கு மையமாகச் சேர்கிறது.
 அது அதன் செயலினின்று பிரிந்து நிற்கிறது.
 அங்கிருந்து அது பார்வையிடும்.
 இது சிருஷ்டிக்கும் ஞானத்தின் சக்தி.
 நாம் மையத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்.
 ஜீவியம் சமமாகச் சேர்ந்துள்ளதை நாமறிவோம்.
 இதுவரை நாம் அதைப்பற்றிப் பேசினோம்.
 இனிச் சமமில்லாத நிஷ்டையைப்பற்றிப் பேசுவோம்.
 இங்கு ஜீவன் தன்னையே பிரிக்க ஆரம்பிக்கிறது.
 தன்னைப் பிரிப்பது அதன் தோற்றம்.

அறிபவன் தன்னைச் சேர்த்துப் பிடிக்கிறான்.
 ஞானத்தில் அவன் அகமாகச் சேர்கிறான்.
 அவனுக்கு ஜீவிய சக்தியுண்டு.
 சக்தி தன்னிலிருந்து புறப்பட்டுப் போவதாகக் கருதுகிறான்.
 தன் ரூபத்துள் அது நுழைகிறது.
 அதேபோல் தொடர்ந்தும் செய்கிறது.
 தொடர்ந்து தன்னுள் அது தன்னை இழுத்துக்கொள்கிறது.
 சக்தி தொடர்ந்து வெளிவருகிறது.
 இது தன்னைத் தானே மாற்றிக்கொள்ளும் செயல்.
 இந்த ஒரு செயலினின்று எல்லா நடைமுறை வேறுபாடுகளும் எழுகின்றன.
 பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய நம் எண்ணம் நம்மைப்பொருத்தது.
 பிரபஞ்சத்தில் நம் செயலும் நம்மைப்பொருத்தது.
 இரண்டும் ஒரே செயலினின்று வருகின்றன.
 இது நடைமுறை வேறுபாடு.
 அறிபவன், அறிவு, அறியப்படுவது என்ற பிரிவுகள் அவை.
 ஈஸ்வரன், அவன் சக்தி, அவனது குழந்தைகள்.
 அச்சக்தியின் செயல்கள் குழந்தைகளாகும்.

It is the Enjoyer, the Enjoyment and the Enjoyed.

It is Self, Maya and the becomings of the Self.

This is a conscious Soul.

It is concentrated in knowledge.

This is the Purusha.

It observes and governs the Force.

The Force has gone forth from him.

It is Shakti or Prakriti.

He repeats himself in every form of himself.

There is this apprehending consciousness.

It is born in self-division.

He accompanies his Force.

It is Force of consciousness.

He enters into its works.

He reproduces there the act of self-division.

This Soul dwells in each form.

It dwells with his Nature.

He observes himself in other forms.

He does so from its centre.

It is an artificial centre.

It is a practical centre of consciousness.

In all it is the same Soul.

It is the same divine Being.

The centres multiply.

It is only a practical act of consciousness.

It is intended to institute a play.

It is a play of difference, of mutuality.

It is a play of many things.

Page No.140

Para No.17

அனுபவிப்பவன், அனுபவம், அனுபவிக்கப்படுவது என்ற மூன்று நிலைகள் உண்டு.

பிரம்மம், மாயை, பிரம்மசிருஷ்டி.

தன்னையறியும் ஆத்மாவுண்டு.

அதன் ஞானம் அதனுள் செறிந்துள்ளது.

இது புருஷன்.

சக்தியை கவனித்து ஆள்கிறது.

சக்தி அவனிடமிருந்து போயிற்று.

அது சக்தி அல்லது பிரகிருதி.

தன் பல ரூபங்களில் அவன் திரும்பத் திரும்ப வருகிறான்.

பிரக்ஞா இருக்கிறது.

இது தன்னைப் பகுப்பதால் ஏற்பட்டது.

அவனுடைய சக்தியை அவன் தொடர்கிறான்.

அது ஜீவிய சக்தி.

அவன் அச்செயல்களுள் நுழைகிறான்.

அங்கு தன்னைப் பிரிக்கும் செயலை மீண்டும் செய்கிறான்.

ஆத்மா அந்த ரூபங்களில் உறைகிறது.

அவனுடைய இயற்கையுடன் அது உறைகிறது.

தன்னை மற்ற ரூபங்களில் அவன் கண்டுகொள்கிறான்.

அவனுடைய மையத்திலிருந்து அவன் அப்படி நடக்கிறான்.

அது செயற்கை மையம்.

அது ஜீவியம் செயல்பட நடைமுறையில் ஏற்பட்ட மையம்.

எல்லா ஜீவராசிகளில் காண்பது ஒரே ஆத்மா.

எங்கும் காண்பது ஒரே தெய்வீக ஜீவன்.

அம்மையங்கள் பெருகுகின்றன.

அது ஜீவியம் நடைமுறையில் செயல்படும் வகையாகும்.

லீலையை ஸ்தாபிக்க ஏற்பட்ட ஏற்பாடு அது.

ஒன்றோடொன்று பரஸ்பரம் உதவ ஏற்பட்டது அது.

அது பலவற்றால் ஏற்பட்ட லீலை.

They are mutual knowledge, mutual shock of force, mutual enjoyment.

It is a difference.

It is based on essential unity.

A unity realised out of difference.

Its basis is practical.

Contd....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

எண்ணம், உணர்வு, செயல் - மூன்றையும் சமர்ப்பணம் செய்தால் ஜீவனுடைய ஜீவியம் (the consciousness of the being) செயல்படும்.

ஜீவனுக்கும் ஜீவியம் உண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

“கோபம், பயம், காமம் வெளியிலிருந்து நம்முள் வருகின்றன. நாம் அவற்றிலிருந்து விலகவேண்டும்” என்கிறார் பகவான். அப்படியென்றால் எதுவுமே நம்முடையதில்லை. நமக்கே உரிமையானது எது? நமக்குரியது பிரகிருதி (இயற்கை) அல்ல; புருஷனே நமக்குரியவன். நாமே புருஷன்.

நமக்குரியது புருஷன்; பிரகிருதியன்று.

பரஸ்பர ஞானம், பரஸ்பர அதிர்ச்சி, பரஸ்பர அனுபவம்.

அது ஒரு மாறுபாடு.

அடிப்படை ஐக்கியத்தில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள் அவை.

வேறுபாட்டில் கண்ட ஐக்கியம்.

நடைமுறை அதன் அடிப்படை.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அன்னையின் அன்பு அலைகள் பரவுவது நிச்சயம். எதிர்ப்பு இல்லாத ஏற்புத்திறனுடையவரையே அவை விரும்புகின்றன.

அன்னையின் அன்பு தானே பரவும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆசையைத் திருவுருமாற்றம் செய்ய, ஆசை முதலில் தீவிரமானதாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கு அதிக சக்தி வெளிப்படும். திருவுருமாற்றத்திற்கு அதிகபட்ச சக்தி தேவைப்படுவதால், அது வலிமையற்ற ஆசைக்கு இல்லாததால் அதை மாற்ற முடியாது.

வலிமையற்ற ஆசைக்குத் திருவுருமாற்றமில்லை.

பருவம்

கர்மயோகி

- ☆ எதற்கும் நேரம் வரவேண்டும் என்பது அனுபவம்.
- ☆ நேரத்தை வரவழைக்கலாம் என்பது ஹ்ரி அரவிந்தம்.
- ☆ விஞ்ஞானம் விவசாயத்திற்கு வந்ததிலிருந்து ஆடிக்குத் தைப்பட்டம், ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை, நெல் 6 மாதப் பயிர், மணிலா 6 மாதப் பயிர் என்பவை மாறி தண்ணீரிருந்தால் எந்த பயிரும் எந்த நேரமும் பயிரிடலாம் என மாறிவிட்டது.
- ☆ பருவம் ஆண்டவன் விதித்தது.
- ☆ விஞ்ஞானம் மனித முயற்சி.
- ☆ மனித முயற்சி ஆண்டவன் விதித்ததை மாற்றி அமைத்தது. விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்று கூறுகிறது.
- ☆ தென்னைமரம் வருஷம் முழுவதும் காய்க்கும். மா, பலா, முந்திரி பருவத்தில் பழுக்கும்.
- ☆ பழுத்திற்குப் பருவம் உள்ளதுபோல் பூவிற்கும் பருவம் உண்டு.
- ☆ பூமூலம் பிரச்சினை தீர ஒருவர் நம்பிக்கையோடு முயன்றால், பருவமே இல்லாவிட்டாலும் அம்மலர் கிடைக்கும்; பிரச்சினை தீரும்.
- ☆ நம்பிக்கையற்றவர் பிறருக்காக மலரைத் தேடினால், பருவமானாலும் அவருக்கு எளிதில் பூ கிடைக்காது. உடலில் தெம்பில்லை என்றவர் தினமும் அன்னையை 3 முறை தரிசனம் செய்பவர். அவர் இட்ட வேலையை செய்பவர்; அன்னைக்குரியவர். ஆனால் அன்னை மீது நம்பிக்கை இல்லாதவர். மற்றவர் பெறும் பலனைக் கண்டு தாமும் மலரால் பயன் பெறலாம் என சாமந்தியைத் தேடினார்; கிடைக்கவில்லை. 'இது

பருவமேயில்லை; மலர் கிடைக்காது' என வாழ்வு அவர் காதில் அசரீரியாய் ஒலித்தது.

- ☆ அன்னை தரிசனம் தாராத பலனை மலர் தரப்போகிறதா?
- ☆ அவருக்கும், அவர் முயற்சிக்கு சில நாள்களில் உடலில் தெம்பு உயர்ந்தது.
- ☆ அன்னையை ஆங்கிலத்தில் iconoclast என்பர். தமிழில் அப்படி ஒரு சொல் இல்லை. விதி எதுவானாலும் அதை எதிர்ப்பவர், சட்டம் எதுவானாலும் அதை மறுப்பவர். சட்டம், ஒழுங்கு, முறை, விதி, மரபு ஆகியவற்றை இயல்பாக மறுத்து, எதிர்த்து, ஒதுக்குபவர் எனப் பொருள்படும்.

பருவத்திற்குட்பட்ட பயிர் என்ற சட்டம் அண்ணக்கில்லை.

- ☆ மழை ஐப்பசி, கார்த்திகையில் பெய்யும். பங்குனி, சித்திரையிலும் பெய்வது உண்டு. ஜனவரி முதல் ஜூன் வரை 12 அங்குலம் பெய்வது வழக்கம். மே மாதம் 20 அங்குலம் பெய்த சரித்திரம் உண்டா? Grace அருள் மலர் மழையைக் கொண்டுவருவது விவசாய அன்பர்கள் அறிந்தது.
- ☆ 1980இல் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவரை தமிழ் பத்திரிகையொன்றில் ஆசிரமத்தைப் பற்றி எழுதக் கேட்டேன். திட்டவட்டமாக முடியாது என்றார். ஆனந்த விகடன் 40 வருஷத்திற்கு முன் தமிழ்நாட்டு ஸ்தலங்கள் அனைத்தும் எழுதப்பட்டபொழுது ஆசிரமம் விலக்கப்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் எதிர்த்து எழுத பலர் முன் வருவார் என்றார். அவரே அமுதகரபியில் எழுத ஏற்பாடு செய்தார். இன்றைய நிலை வேறு. எதிர்ப்பு ஆதரவாக மாறுவது திருவுருமாற்றம்.
- ☆ சுமார் 3, 4 வருஷங்களாக நிலம் உள்ளவர் Grace அருள் செடியை நட வேண்டும். வீட்டில் தோட்டம் உள்ளவர் அச்செடியை நடலாம். முடிந்தவர் முடிந்த அளவுக்கு அச்செடியை நடவேண்டும் என நான் செய்த முயற்சியை எவரும் பொருட்படுத்தவில்லை. Primrose பள்ளியில் கொஞ்சம் செடிகளை நட முயன்றேன். ஓரிரு அன்பர்கள் தம் தம் வீட்டில் அதை நடட்டனர். மலர்ந்தவுடன் எனக்குச் செய்தி அனுப்பினர். அம்மலரைக் கொண்டுவந்து எனக்குக் கொடுத்தனர்.

☆ ஹாலண்டிலிருந்து மதர் எஸ்டேட்டில் ஓர் இளைஞர் வந்து தங்க விருப்பப்பட்டபொழுது தினமும் ஒரு Grace செடியை நடடால், மலர் வருஷம் முழுவதும் கிடைக்கலாம் என்று விருப்பப்பட்டேன்.

☆ இந்த ஆண்டு பருவம் இனிதான் துவங்கும். டிசம்பர், ஜனவரியில் பருவம் முடியும். ஜனவரி முதல், இன்றுவரை (ஆகஸ்ட் 31) Grace அருள் மலர் குறுக்கே நெடுக்கே பலமுறை வந்தன. அப்படி வந்ததில் எந்த மாதமும் தவறவில்லை. மே மாதத்திலும் 2, 3 நாள் மலர் கிடைத்தது.

பருவமில்லாதபொழுதும் 'அருள்' மலராக சிறிதளவு வருவதற்கு என்ன முக்கியத்துவம்?

எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவருக்கு எல்லாத் தகுதியுமுடையவர்குரியவை ஓரளவு கிடைக்கும் எனப் பொருள்.

மலரைக் கருதியவர் வாழ்வில், அச்செடியை நடடவர் வாழ்வில் அப்பலன்களை நான் கண்டேன்.

சென்ற ஆண்டு பெருமழை பெய்தது அன்னை தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்த அருட்பீரசாதம்.

Grace அருள் மலர் ஒரு நாள் தவறாமல் கிடைக்கப்பெறுவது அருளன்றோ!

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அன்னையிடம் வந்தபின் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் அனைத்தும் நாம் பழைய பழக்கத்தை நாடியதால் வந்தது என்பதைக் காணலாம்.

அன்னை பிரச்சினையை வேரோடு விலக்குகிறார்.

வேதனையைச் சாதனையாக்க நாம் விலகியதை வலிய நாடுகிறோம்.

சாவித்ரி

P.74 This knowledge first he had of time-born men.

காலத்தில் பிறந்த ஜென்மம் கண்டெடுத்த ஞானமிது.

- ☆ மனம் எனும் பிரகாசமான திரையுடே வருவது இந்த ஞானம்.
- ☆ எண்ணத்திற்கும் எதையும் உட்கொண்ட திருஷ்டிக்கும் இடைப்பட்டது.
- ☆ சூட்சுமக் குகையும், புதிரான வாயிலும் அவன் கண்டான்.
- ☆ ஆத்ம திருஷ்டியின் ஊற்றருகே அமைந்தது.
- ☆ பெருமையின் சிறகு உரிமையுடன் உள்ள இடம்.
- ☆ சூரிய ஒளி ஜோதியாக உலகை வெளிப்படுத்துமிடம்.
- ☆ நம்பிக்கையில் நம்பிக்கையில்லை; ஐயம் எழவில்லை.
- ☆ அதிர்ச்சியின் அவலத்தை ஆர்வமாக நாடுதல்.
- ☆ மண்ணைப் பிணைக்கும் மனமெனும் வடத்தை வலிந்தெடுத்தான்.
- ☆ ஐடத்தின் சட்டத்தை ஆட்சியிலிருந்து விலக்கினான்.
- ☆ காயத்தின் சட்டம் கர்மத்தைக் கடந்த ஆத்மாவைக் கட்டுப்படுத்தாது.
- ☆ நாடி விழுந்தபின், மரணம் தீண்டவில்லை.
- ☆ எண்ணம் அசைவிழந்து, மூச்செழு மறுத்தபின் வாழும் தைரியம்.
- ☆ மந்திர மாளிகையுள் காலடி எடுத்து வைத்தான்.
- ☆ எவரும் எட்டிப்பார்க்கவும் முடியாத ஏற்றம் அது.
- ☆ உளைச்சலில் உழலும் மனத்தின் சாதனையை விலக்கி,
- ☆ பார்வையற்ற இயற்கையின் பரிதாபமான திருஷ்டி.
- ☆ தெய்வம் கற்ற பெருவித்தை அனைத்தும் சொந்த ஞானமான மூலம்.
- ☆ மறைபொருளான அறையை மூடி மறைத்த ஊமை உருவம்.
- ☆ பிரபஞ்ச ஞானம் பெற்ற பிரகஸ்பதியின் சாஸ்திரம்.
- ☆ புனித தர்மத்தின் புலப்படும் உருவங்கள்.

- ☆ ஜீவனின் சாஸ்த்திரம் ஜீவனைத் தொடும் பாணி.
- ☆ வேத வித்தையின் அக்ஷரம் க்ஷரமான சத்தியம்.
- ☆ நட்சத்திர கதி நம் விதியை நிர்ணயிக்கும் நளினம்.
- ☆ எண்ணமும் எழுத்தும் எடுத்துரைக்கும் எழுச்சி.
- ☆ உலக வரலாற்றின் உள்ளுறை இரகஸ்யம்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தன்னால் முடிந்ததை எல்லாம் செய்பவன் தானுள்ள நிலையில் அதிகபட்சம் சாதிப்பான். அந்நிலையைக் கடக்க அந்நிலையில் முடிக்கக்கூடிய அத்தனையும் சாதிக்க வேண்டும்.

பொறுப்பை முடித்தவன் நிலையைக் கடப்பான்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம், உணர்வு, ஆன்மாவுக்கு ஆனந்தம், அன்பு, சந்தோஷம் அழகாகத் தெரிகின்றது.

மனம் உணரும் ஆனந்தம் அழகு.

ஆன்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

N. அசோகன்

26. மனிதனுடைய அறிவு என்பது பிரிவினையை உண்டாக்கும் ஒரு கருவி. அது படைப்பில் உள்ளவை எல்லாவற்றையும் இரு வேறு எதிர்மறைகளாகப் பார்க்கிறது.

மானிட அறிவு அறியாமையைச் சார்ந்ததாகும். அது அறிவை நோக்கிச் செல்கிறது.

27. மானிட அறிவிற்கு அடுத்த மேல்நிலையில் உள்ள அறிவு மௌன சக்தியால் செயல்படுகிறது. அந்த உயர்ந்த அறிவிற்கு முனிவர் எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறார்.

28. மானிட அறிவிற்கு இரண்டுபடிகள் மேலுள்ளது விளக்கமான அறிவு என்பதாகும். இது காட்சியால் செயல்படுகிறது. இந்நிலைக்கு ரிஷி எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறார்.

29. மானிட அறிவிற்கு மூன்றாம் உயர்நிலையில் உள்ளது எழுச்சிமயமான அறிவாகும். இது உள்ளெழுச்சியால் செயல்படுகிறது. யோகி இந்நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறார்.

30. மானிட அறிவிற்கு நான்காம் உயர்நிலையில் உள்ளது மேல்மனம் என்ற நிலையாகும். இந்நிலை அறியாமையும், சத்தியஜீவியமும் சேர்கின்ற இடத்திலுள்ளதால் இவ்விரண்டு நிலைகளுக்கும் உண்டான அம்சங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நிலைதான் கடவுள்கள் உறையும் இடம்.

31. மனிதன் என்பவன் ஒரு மனோமயப்பருஷன். உயிருள்ள ஓர் உடம்பை ஏற்பதாகும். இன்னும் சரியாக சொல்லப்போனால் மனிதன் என்பவன்

அறிவும், உயிருமுள்ள உடம்பில் ஓர் ஆன்மா பிறப்பதாகும்.

32. சைத்தியப்புருஷன் என்பது ஜீவாத்மாவுடைய பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகின்ற பிரதிநிதியாகும். ஜீவாத்மாவிற்கும், சைத்தியப்புருஷனுக்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் முன்னதற்கு வளர்ச்சி இல்லை; பின்னதற்கு வளர்ச்சி உண்டு.
33. மேல்மன நிலையிலுள்ள கடவுள்களெல்லாம் பரிணாம வளர்ச்சி இல்லாத நிலையான ஜீவன்கள் ஆவார்கள். தெய்வீக அன்னை அவருடைய படைப்புப் பணியில் அவருக்கு உதவும்பொருட்டு இவர்களை உருவாக்கினார்.
34. ஒருவகையில் பார்த்தால் மனிதனை தெய்வங்களைவிட உயர்ந்த ஜீவனாக நாம் கருதலாம். ஏனென்றால் மனிதனால் சத்தியஜீவனாக மாறமுடியும். ஆனால் தெய்வங்களால் சத்தியஜீவனாக மாறமுடியாது.
35. ஜீவாத்மா என்பது படைப்பின் லீலையின்பொருட்டு பரமாத்மாவிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் பரமாத்மாவின் ஒரு பகுதியாகும். அப்பட்சத்தில் அது பரமாத்மாவைச் சார்ந்ததேயொழிய அதனிடமிருந்து வேறுபட்டதில்லை.
36. அனந்தம் என்பது வரம்பற்ற இடத்தைக் குறிக்கின்றது. நித்தியம் என்பது நிலையற்ற காலத்தைக் குறிக்கிறது. பூரணச் சுதந்திரம் நமக்குள்ளே ஆனந்தத்தையும், வெளியே அனந்தத்தையும் உருவாக்குகிறது.
37. நம் உடம்பிற்குள் சைத்தியப்புருஷன் இருப்பது படைப்பிற்குள் ஆன்மா இருப்பதைக் குறிக்கிறது. இந்நிலை காலமும், காலத்தைக் கடந்த நிலையும் ஒன்றாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இப்படி இரண்டும் ஒன்று சேர இருப்பது உடனடி விளைவுகள் சாத்தியமாகின்றன.
38. மனிதனுடைய அடிமனதென்பது அவனுடைய விழிப்புணர்வுக்கு கீழே இருக்கின்ற பர்சனாலிட்டியைக் குறிக்கின்றது. இந்நிலையில்தான் அவனுக்கு மேலுள்ள நிலைகளும், கீழுள்ள நிலைகளும் ஒன்று சேர்கின்றன. அடிமனதிலுள்ள ஒரு குகையில்தான் சைத்தியப்புருஷன் உறைகிறது.

39. மனோமயப்புருஷன், பிராணமயப்புருஷன், அன்மமயப்புருஷன் என்பவைகள் எல்லாம் மனிதனுடைய அறிவு, உணர்வு, உடம்பு என்ற இந்த மூன்று நிலைகளிலும் உறைகின்ற ஜீவாத்மாவின் பிரதிநிதிகளாகும்.

40. நம்முடைய பிராணமையத்தான் நம்முடைய பர்சனாலிட்டி; எனர்ஜியின் உறைவிடம். உண்மையான பிராணமயப்புருஷன் அங்குதான் உறைகிறான். நம்முடைய ஆசைகள் பிராணமையத்தினுடைய மேல்பகுதியைச் சார்ந்தவை.

தொடரும்.....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

(Perfection) சிறப்பு இரு வகைப்படும். உயர்ந்த சிறப்பு அடுத்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும். தாழ்ந்த நிலையின் சிறப்பு உயர்வை நிச்சயமாகத் தடுக்கும். (e.g.) பூரணமான அறிவு ஆன்மாவை அறிய உதவும்.

ஆசையைப் பூரணமாக அனுபவிப்பது அறிவையும் தடுக்கவல்லது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஜீவன், ஜீவியம், திறன், சிருஷ்டி, ஆனந்தம்

சச்சிதானந்தத்தின்

ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தத்தைக் குறிக்கின்றன.

யோகசக்தி வாழ்வில் பலிக்கும் முறைகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

42. வெட்கப்படக்கூடிய காரியங்கள் மீது ஆசைப்படாதே.

ஆசை எழுவது வெட்கப்படக்கூடியதின் மீதே எழும்.

அதனால் 'ஆசை வெட்கமறியாது' என்றனர்.

தன்னைப் போன்ற மாமன் மகனிடம் 'உன் வீட்டை எனக்குக் கொடு' எனப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் கேட்டார்.

தொழில் ஆரம்பித்து மானேஜரை நியமித்தவுடன் 'இத்தொழிலை எனக்கே கொடுங்கள்' என்றார் ஒரு புண்ணிய ஆத்மா.

2 வீடு பெற்றுள்ள பேராசிரியர் வீடில்லாத பள்ளி ஆசிரியரை 'நீங்கள் வாங்கிய வீட்டை என் நண்பருக்குப் பரிசாகக் கொடுங்கள்' என்றார்.

'என்னைப் பிரதமராக்குங்கள்' என்றார் ஒருவர்.

சினிமா நடிகையை மணக்கக் கனவு காணும் கிராமத்து இளைஞர்கள் உண்டு.

இவற்றைச் சொல்ல வெட்கப்படுபவர் உண்டு, வெட்கப்படாதவருண்டு. பரம்பரையாக ஏழ்மையாக இருந்தவருக்கு இந்த எண்ணம் தோன்றும்.

ஏழ்மையுடன் தன் ஜாதியால் தன்னை உயர்வாக நினைப்பவர் வெட்கமில்லாமல் கேட்பார். கேட்பதுடன், 'எனக்கு நீ இந்தச் சேவை செய்வது உனக்கு நான் செய்யும் ஆசிர்வாதம்' எனவும் வாய்விட்டுக் கூறுவார்.

மனிதன் என்ற நிலைக்கு வரமுடியாதவர் மனநிலையிது.

நம்முள் ஓரளவு இருக்கலாம். இருந்தால் அதைக் களைவது உத்தமம். திருவுருமாற்றுவது யோகம்.

10 ரூபாய் கடன்பெற நகையை அடைமானம் வைக்க 10 நடை நடந்தவருக்கு 1000 ரூபாய் லோன் அவர்கள் ஊரில் கொண்டுவிந்து கொடுத்த பாங்கை 'ஏன் எங்கள் வீட்டில் கொண்டுவிந்து கொடுக்கக் கூடாது?' என்று கேட்டார்.

இலஞ்சம் வாங்குபவன் நான் செய்யும் சலுகைக்குப் பதிலாகப் பெறுவது இலஞ்சம் என்பார்.

கொஞ்ச நாள் கழித்து அவன் தன் மனத்தைச் சோதித்தால் யாரிடம் பணமிருந்தாலும் அதை எப்படியாவது வாங்கிவிட வேண்டும்என நினைப்பது தெரியும்.

வழக்கமாகக் கடன் பெறுபவரும் அப்படிப்பட்ட மனநிலையுள்ளவரே.

தன்மானம், கௌரவம் மனதில் ஏற்பட்டால் இவை அழியும். நான் ஒரு மனிதன், எனக்கு ஒரு கௌரவம் உண்டு என்பது தன்மானம்.

எப்படியாவது வாழ்ந்தால் போதும் என்பவர் இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று முடிவு செய்தால் தன்மானம் எழும்.

அதற்குப் பிறர் வெட்கப்படக்கூடியதைச் செய்யும்பொழுது நம் மனம் அதைக் கண்டிக்க வேண்டும்; அதற்கு வெட்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றை நாம் நம்வீட்டில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

நாம் செய்வது கால்பங்கு என்றால் வீட்டார் செய்வது முக்கால்பங்காக இருக்கும்.

நாம் செய்வதை அறவே அழித்துவிட்டு நம்வீட்டார் செய்வதை நாம் செய்வதுஎன ஏற்றுக்கொண்டால் வழி பிறக்கும்.

நெறி உயர்ந்தது, கடுமையானது.

மனம் உயர்ந்தவர்க்கு இயல்பானது; மனம் தாழ்ந்தவர்க்குக் கடுமையானது.

வாய் ஓயாமல் பேசுவரைப் பேசாமலிருக்கச் சொன்னால் தலை வெடித்துவிடும்.

முறை பெரியது; செய்தால் பலிக்கும்.

பலிப்பது பெரிய விஷயம். பலிப்பது விஷயமன்று; அன்னை.

மனம் நெறியை ஏற்றுப் போற்ற வேண்டும்.

இவையெல்லாம் எனக்கில்லை என்பவருக்கு இவை பலிக்கவே பலிக்கா.

43. ஆபத்தை அறைகூவி அழைக்காதே.

குரங்கு ஆப்பைக் கழற்றி அவதிப்பட்டது கதை.

அதைச் செய்யாமலிருக்க, குரங்கால் முடியாது.

இதையே நாம் தவறாமல் செய்வதை நாமறிவதில்லை.

ஊரை ஏமாற்றிச் சொத்துச் சேர்த்தவனை நாடி, பெருந்தொகையை வியாபாரத்தின் பேரில் கொடுத்தவர், தான் செய்ததை அறியார்.

உதவியைக் கெஞ்சிக் கேட்பவரும் உதவி பெற்றபின் நமக்கு ஊறு செய்ய முடியும் என்று தோன்றுவதில்லை. எது எப்படியானாலும் நிலைமை மாறி நாம் ஒருவருக்கு அடங்க நேரிட்டால், அவரால் நமக்குத் தீங்கு செய்ய முடியும் என்றால் அவருக்கு உதவக்கூடாது என்பது விவேகம். இந்த விவேகமற்றவர் உதவியால் உபத்திரவம் பெறுவர்.

❖ இது ஆபத்தில் மாட்டிக்கொள்வது எனத் தெரிவதில்லை.

இது கருதி 'பிறன் கையிற் கொடுத்த பேதை' என்றனர் இப்படிப்பட்டவரை.

மனிதனை நம்பாமல் நிலைமையை நம்புவது உலக ஞானம், விவேகம். விவேகமில்லாதவர் பெரிய உதவிசெய்ய முன்வரக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலை வந்தால், 'இது பெரிய விஷயம், நான் சிறிய மனிதன்' என விலக வேண்டும். அப்படியில்லையெனில் இந்த இடத்தில் அடிமட்டமான மனிதன் என்னவெல்லாம் செய்ய முடியும் என யோசிக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் யோசனை செய்தால், யோசனைதான் செய்யலாம், வாழ்க்கையை நடத்த முடியாது எனத் தோன்றும்.

இது சரியில்லை என்றால், இதே துறையில் அனுபவம்வாய்ந்தவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் எனப் பார்த்தால், அவர்கள் இந்த எச்சரிக்கைகளை மேற்கொள்வார்கள்.

❖ பெருந்தொகையைப் பிறர்க்குக் கொடுக்க ஒரு சட்டம் உண்டு. அது ரசீது பெற்றுக் கொண்டு தரவேண்டும் என்பது. நான் எப்படி அண்ணனிடம் ரசீது கேட்க முடியும் என்றால், கேட்காதது பண்பு. ஆனால் இந்தத் தொகை எதிர்காலத்தில் என்னவெல்லாம் செய்யும் என நமக்குத் தெரியாது. அண்ணன் மகனும், நம் மகனும் சண்டையிட்டுக் கொண்டால் அடுத்தாற்போல் அண்ணன் மைத்துனன் 'எப்படி அத்தொகையை வாங்குவான் எனப் பார்ப்போம்' என்பார். அது பிரச்சினையாகும். நாம் கொடுத்த பணம் பிரச்சினை-யானபின் 'இப்படியாகும் என்று தெரிந்தால் ரசீது பெற்றிருப்பேன்' எனத் தோன்றும். தொகை எதுவானாலும், 'அண்ணன் முக்கியம், கேட்கமாட்டேன்' என்பது பெருந்தன்மை. பிரச்சினைக்கும் தொகைக்கும் சம்பந்தமில்லை. 'அது இல்லையென எப்படிச் சொல்வது? அதை உடனே கொடுத்துவிடுகிறேன். முடியாவிட்டால் நானே ரசீது எழுதி அனுப்புகிறேன்' என்று கூறும் அண்ணன் பண்புள்ளவன்.

சமர்ப்பணம் சந்தர்ப்பத்தால் ரசீது பெறச் செய்யும்.

அண்ணன் உறவைவிட தொகை பெரியதானால் தொகைக்குரிய முறையைக் கடைப்பிடிப்பது சரி. அதை உதாசீனம் செய்வது ஆபத்தை அறைகூவி அழைப்பதாகும்.

❖ வாழ்வின் சிக்கல்கள் ஏராளம்; பாசம், பிரியம், பழக்கம் ஆகியவை எளியவை. எனவே வாழ்வுக்குரிய முறைகளைத் தவறாமல் பின்பற்றுவது ஆபத்தை விலக்குவதாகும்.

❖ நல்லது, பண்பு, உயர்ந்த செயல் என்பவை அந்த நேரத்திற்குச் சரி. நெடுநாள்களுக்கு அவை பயன்படா. முறை, ரசீது, சட்டம், ஊர்,

ஒழுங்கு ஆகியவை பேசும். ஆபத்தைத் தேடுவது இதில் ஒரு முறை; பல உண்டு.

☆ எதையும் நேராக, அனைவருக்கும் பொதுவாக, எந்த நாளைக்கும் சரிவரும்படிச் செய்வது ஆபத்தைத் தடுக்கும்.

☆ ஆபத்தை விலக்குவது அவசியம்.

44. உள்ளத்தின் உண்மையை ஓரிழை உயர்த்து.

உள்ளத்தின் உண்மை நேரம் வந்தால் அதற்குத் தகுந்தபடி மாறும்; அதாவது கூடும் அல்லது குறையும்.

உண்மையுண்டு என நாம் நினைப்பது, நேரம் வந்தால்தான் தெரியும்.

13,500 ரூபாய் சம்பளம் என்பதை 14 ஆயிரம் எனக் கூற எழும் ஆசை உண்மையில்லை.

என் தகப்பனார் இலஞ்சம் வாங்குவார் என்பதைக் கூறவேண்டிய நேரம் வந்தால் நம்மனம் படும் போராட்டம் தெரியும். முடிவில் வருவது உண்மையாக இருக்காது. அந்நேரம் நமது பேச்சுத்திறமை நமக்கே வியப்பாக இருக்கும்.

❖ அப்படியெல்லாம் இல்லை;

❖ எனக்கு அது தெரியாதே;

❖ சும்மா பெறுவதில்லை, வேலைக்குப் பலன்தானே;

❖ தகப்பனார் வாங்கமாட்டார், மற்றவர் கட்டாயப்படுத்துவார்கள்;

❖ பார்ட்டி வம்பு செய்து தந்தால் எப்படி மறுப்பது?

உண்மை நேர்எதிராக இருக்கும்.

இதில் இரகஸ்யம் என்னவென்றால் உள்ளது என நாம் நினைப்பதைக் காப்பாற்றுவதே சிரமம். உயர்த்துவது நடவாத காரியம் எனப் புரியும்.

அதனால்தான் ஷேக்ஸ்பியர் “இருப்பதை உயர்த்த முயன்றால், உள்ளதும் போகும்” என்றார்.

உயர்த்துவது சிரமம். 1% உயர்த்துவதும் அதனால் முக்கியம் பெறும்.

தொடர்ந்து மாதம் ஓரளவு உயர்த்துவது, 6 மாதத்திற்கொரு முறை உயர்த்துவது என்பதும் கடினம். தினமும் 1% அல்லது 1/10% ஆவது உயர்த்த முயல்வது முறை.

உண்மையை உயர்த்த முயன்று வெற்றிபெற மற்ற எல்லா விஷயங்களை-யும் உயர்த்த வேண்டும் என்பது இப்பொழுது புரியும்.

10 வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டிய பதிலை 20 வார்த்தைகளில் சொல்கிறோம். பணம் உள்ளபொழுதும் போன்பில் கடைசி தேதிவரை காத்திருந்து கட்டுகிறோம். இதுபோல் அலட்சியமானவற்றை விலக்காமல் உண்மையை ஓரளவு உயர்த்த முடியாது.

எது உண்மை?

எனக்குள்ள நிலம் 102.48 ஏக்கர் என்பதை 100 ஏக்கர் என்றால் உண்மையில்லை; 102ம் உண்மையில்லை. 102.48 எனச் சொல்வது உண்மையா என்றால்,

எந்த மனநிலையில் சொல்கிறோம் என்பதே முக்கியம்.

100க்கும் 102.48க்கும் நமக்கு ஆதாயமில்லை;

அதில் பொய் பெறும் இலாபமில்லை. அது பொய்யாகாது.

ஓட்டு யாருக்குப் போடுவது என்ற உண்மையை வேட்பாளரிடம் கூறும்பொழுது மனம் போராடும். அங்கு உண்மை வெளிப்படுவது கடினம். உங்களுக்கில்லை என்பதை உண்மையாகச் சொல்லி பிரச்சினையை எழுப்பலாமா?

“கேட்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. யாருக்குப் போடவேண்டும் என்ற சுதந்திரம் எங்களுக்கு வேண்டும்” என்று கூறலாமா?

“முடிவு செய்யவில்லை” என்று சொல்லலாமா?

“அவசியம் உங்களுக்கே போடுகிறேன்” என்று பொய் சொல்ல ஆசைப்பட்டுச் சொல்வது பொய். ஆசை பொய் சொல்லும்.

“உங்களுக்கு அனைவரும் ஆதரவு தரவேண்டும் என்பது அவசியம்” என்பது சாதுர்யமான பதில்.

எதையும் மனம் கருதாவிட்டால் வேட்பாளர் நம்மை வற்புறுத்தமாட்டார் என்பது ஓர் உண்மை.

அவருடன் வருபவர் நாம் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்வார், “நீ கேள். அவர் இஷ்டத்தைக் கேட்காதே” என்பார்.

அன்னை நமக்குப் பொய் சொல்லும் சந்தர்ப்பம் தரமாட்டார்.

**45. தவறு சரியென மாறும்பொழுது செய்ய மறுக்காதே.
கோபம், ரௌத்திரமாகும்பொழுது தடை செய்யாதே.**

❖ மகன் போதைமருந்து சாப்பிட்டால், அதைத் திருடிக் குப்பையில் போடுவது திருட்டுஎன நினைப்பது தவறு. இந்நிகழ்ச்சியில் திருட்டு புண்ணியமாகிறது.

❖ திருமணமானபின் கணவன் 6 மாதம் வடநாட்டில் ஜெயிலிலிருந்தான் என்ற செய்தி வெளிவந்தால் அதை வெளியில் கூறுவது உண்மையாகாது. அதைக் கூற மறுப்பது பொய்யாகாது. இந்நிகழ்ச்சியில் பொய் மெய்யாக மாறுகிறது.

செய்தி பெண்ணுக்கு வந்து தம் வீட்டாருக்குச் சொல்லாமலிருப்பது, செய்தி வீட்டாருக்கு வந்து பெண்ணுக்குச் சொல்லாமலிருப்பது, அனைவரும் குடும்பத்தில் அறிந்து வெளியில் சொல்லாதது

பொய்யன்று; மெய்.

தவறன்று; சரி.

ஈஸ்வரன் அன்பு பேரன்பாகி, அது பூர்த்தியாகச் சக்திக்குச் சரணடைய முடிவு செய்து சரணாகதியை மேற்கொண்டால், சக்தி அளவீறிக் செயல்படுவதும் உண்டு. அதைச் சற்று அடக்க வேண்டும்என பகவான் எழுதியுள்ளார்.

கோபம் வந்தால் அடங்க நேரமாகும்; சமயத்தில் நாளாகும்.

கோபம் தெய்வாம்சம் பெறுவது ரௌத்திரம். நரசிம்ம அவதாரம் போன்றது.

நரசிம்மனுக்கு அது அடங்க 6 மாதமாயிற்று.

அன்னை அன்பருக்குக் கோபம் ரௌத்திரமானால் க்ஷணத்தில் முகம் மலரும்.

சக்தி ஈஸ்வரனிடம் அத்துமீறி நடப்பதுபோல் நிகழ்ச்சிகள் எழுவதுண்டு.

அப்பொழுது கோபம், ரௌத்திரமாகும்.

கோபம் தவறு என்ற கொள்கை அங்குச் சரியாகாது.

அக்கோபத்தை வெளியிட்டால் பிரச்சினை கரையும்.

10,000 ரூபாய் செலவாகும் வீட்டில் ஒருவர் 30,000 ரூபாய் வீண்செலவு செய்வதைப் பொறுத்துக்கொள்வது கடினம். அது 15 வருஷம் தொடர்ந்து வீட்டில் 1 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும்பொழுது வேட்டை விட்ட தொகை 3½ கோடி என்றால், அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்என்று நினைப்பது தவறு.

பணத்தை அவனிடமிருந்து எடுப்பதும்,

அவனை அளவுகடந்து கண்டிப்பதும்

சரி, தவறன்று.

அதைச் செய்யாதது தவறு.

செய்வது புண்ணியம்.

அப்படிப்பட்ட புண்ணியத்தை

எந்த 'பாவ'மான காரியம்மூலமும் செய்வது அவசியம்.

அபாண்டப் பொய்யை 50 வருஷமாகச் சொல்லி, அது 1000த்தைக் கடந்தபின், அவர் மனம் புண்படும்எனத் தயங்குவது தவறு. அவர் மனம் புண்பட வேண்டியது அவசியம். உலகத்தில் பொய்யை அழிக்க நாம் செய்யும் புண்ணியம் அது.

46. அனைவரும் அர்த்தமில்லாமல் போற்றுவதை நீயும் போற்றாதே.

கடைக்குப் போகச் சந்தர்ப்பம் வந்தால் மனமும், உணர்வும், உடலும், ஜீவனும் பூரித்துப் புளகாங்கிதமடைவருண்டு.

ஆசிரமம் வந்து அன்னை வாழ்வை மேற்கொண்டபின் மனம் விசேஷங்களை நாடுகிறது. சிறியதாய் ஆரம்பிக்கும் விசேஷம் வீட்டைக் கல்யாண வீடாக்குகிறது. ஜென்மம் சாபல்யமடைகிறது.

M.A., Ph.D. பட்டம் பெற்றவர் வாரப்பத்திரிகைகளைத் தமிழில் படித்து ஒரு நோட்டீஸ் அதில் வரும் 'பொன்மொழி'களை எழுதி வருவது அவர் மனவளர்ச்சியைக் (retarded) காட்டுகிறது.

அர்த்தமற்றவை அர்த்தமற்றவர்க்கு அர்த்தபுஷ்டியுள்ளதாகும்.

நாம் அவர்களை விமர்சனம் செய்வது சரியில்லை.

நாம் அவர் போலிருப்பது சரியென நினைத்தால், நினைப்பே சரியில்லை.

உலகில் பெரிய (intellectuals) அறிஞர்கள் 15 பேர் வரலாற்றை ஒருவர் எழுதினார்.

அத்தனை பேரும் உலகப் புகழ்பெற்றவர்கள்.

ஒருவர் பல ஆண்டுகளாக, ஆண்டில் 300 புத்தகம் படித்தவர்.

அடுத்தவர் தத்துவப் பேராசிரியர். அவர் இங்கிலாந்து பிரதமரின் பேரன். அவர் எழுதிய தத்துவத்தைவிட அவர் ஆங்கில நடை ஆற்றொழுக்காக அமைந்ததால் தத்துவத்திற்கு இல்லாத நோபல் பரிசை அவருக்குரிய ஆங்கிலப் புலமைக்கு அளித்தனர்.

வேறொருவர் எழுதிய நூல் உலகை இன்று அடியோடு சோஷலிஸப் பாதைக்கு மாற்றியது.

இத்தனை பேரும் ஓர் அந்தப்புரம் வைத்திருந்தனர்.

மேதாவிலாசமும், நடத்தையும் வேறு என்று அதை உலகம் புறக்கணித்து அவர்கள் பெருமையை ஏற்றது.

எவர் வேண்டுமானாலும் (irrational) அறிவுக்குப் பொருத்தமில்லாமல்

பேசலாம். இவர்களில் ஒருவரும் அப்படிப் பேசக்கூடாது.

இவர்களில் ஒருவர் ஆயுளில் குளித்ததேயில்லை.

அது அவர் நாட்டுப் பழக்கமெனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பான சொல்லை இவர் போன்றவர் ஒருவர்கூட, ஒரு முறைகூடப் பேசக்கூடாது.

ஐ அப்படிப் பேசினார்கள்.

ஐ அது மன்னிக்க முடியாதது.

எனக்குப் பெரியவர்கள் குறையைப் பற்றிப் பேசுவது நோக்கமன்று. அவர்களிடம் இது இருப்பதால், நம்மிடமில்லைஎனக் கூற முடியாது.

ஐ அதைக் களைவது அவசியம்.

அதுபோன்ற செய்கை மனிதனைப் பூரிப்பதையச் செய்யும். அர்த்தமற்ற பூரிப்பு, நம்மை அர்த்தத்திலிருந்து விலக்கும்.

மனம் அதை நாடுவதையும் நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது.

இம்முறையைக் கைக்கொள்ள முயன்றால் நம் சுபாவம் நம்மை மீறுவது தெரியும். ஒரு முறையும் கட்டுப்படாது.

முழுவதும் கட்டுப்படுவது அவசியம்.

47. உன் சுபாவத்தை சுட்டிக்காட்டும் உடற்குறை சிறியதானாலும் அதை அகற்ற முயல வேண்டும்.

நம்வியாதி நம்குணத்தைக் குறிக்கும்.

அளவுகடந்து உணர்ச்சியில் பயம் உள்ளவர்க்கு ஏராளமாகத் தும்மல் வரும்.

பாசம் அதிகமானவர்க்கு மலச்சிக்கலுண்டு.

சிடுமுஞ்சிக்கு வயிறு எரியும் வியாதி வரும்.

திடீரென ஜூரம் வருவது insecurity பாதுகாப்புப் போய்விடும் என்ற பயத்தால் வரும்.

உடலில் உள்ள மரு, மச்சம் ஆகியவை குறிப்பிட்ட தூர்அதிர்ஷ்டத்தைக் குறிக்கும்.

பெற்றோர், உடன்பிறந்தோர் மரணத்தைக் குறிப்பவை - மச்சம் - உண்டு.

வறுமையைக் கைரேகை காட்டும்.

தனரேகை அதிர்ஷ்டத்தைக் குறிக்கும்.

வறுமைக்கேயுரியவர் - தரித்திரம் - அன்னையை ஏற்றுச் செல்வம் பெற்றால், தனரேகை உற்பத்தியாகும்.

ரேகை நம்முள் ஆழத்திலிருப்பது.

வியாதி லேசானது.

பிரார்த்தனையாலும், குணத்தை மாற்றுவதாலும், மனம்மாறச் சம்மதிப்பதாலும் உடற்குறை - மலச்சிக்கல், மச்சம் - குறையும், மறையும். ஏதாவது ஒரு விஷயம் அப்படி நம் முயற்சியால் மாறினால் இப்பயிற்சி பலன் தரும்.

தீயசக்தியின் ஆக்ரமிப்பில் உள்ளவர் கண்மூடினால் அது தொடர்ந்து சிமிட்டும்.

சர்க்கரை வியாதி, B.P. பிரார்த்தனையால் குணமாகியிருக்கிறது.

Kidney stone சிறுநீரகக் கல் பிரார்த்தனையால் மறைந்துள்ளது.

கோபம் தன் குறியை உதடு துடிப்பதில் காட்டும்.

ஏதாவது ஒரு மச்சத்தை அடிக்கடி சமர்ப்பணம் செய்தால் அது மறையும். அன்னையிடம் வந்து நாளானால் பல மச்சங்கள் மறைந்தது தெரியும்.

Ulcer வயிறு எரிவது சிடுமுஞ்சித்தனத்தால்;

குணத்தை இதமாக, இனிமையாக மாற்றினால் ulcer இருக்காது.

வியாதியை, சமர்ப்பணத்தால் விலக்குவது பெரியது.

ஒரு கை விரல் படபடப்பது tension படபடப்பு இருப்பதால்;

முயன்று படபடப்பை விலக்கினால் கை ஆட்டம் குறைந்து, மறையும்.

திடீரென முழுவதும் மறைவதும் உண்டு.

வயிறு சம்பந்தப்பட்ட வியாதிகள் (vital) குணத்தோடு அதிகத் தொடர்பு உள்ளவை.

பயம் உள்ளவர்க்கு வயிற்றுப்போக்கு எழும்.

பயத்தைத் தைரியமாக மாற்றினால் வயிற்றுப்போக்கு நிற்கும்.

வியாதியைக் குணப்படுத்துவது வேறு; குணத்தைக் குறிக்கும் வியாதியைக் குணப்படுத்துவது வேறு.

எந்த முயற்சிக்கும் பலன் உண்டு.

இந்த முயற்சிக்குப் பெரும்பலன் உண்டு.

எதுவும் செய்யாவிட்டாலும் அன்னையை அறிந்தபின் ஏராளமான பலன் தொடர்ந்து வந்து நிறையும்.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பொறுமைக்குக் கிடைக்கும் பலன் சுபாவத்தைப் பொருத்தது. எதிரெதிரான முறைகளில் அன்னை இதை நிறைவேற்று-கிறார். அவசரப்பட்டவனுக்குப் பலனைத் தள்ளிப் போடுகிறார். இது சட்டம். அன்னை சட்டத்தின்மூலம் செயல்படுகிறார். மனிதன் வலியுறுத்துவது எது? அன்னையா? அவசரமா? என்பது முடிவை நிர்ணயிக்கும். கருமி, ஒரு பேரத்தில் அன்னையை வலியுறுத்தினால், அடுத்தவனுடைய குதர்க்க புத்திமூலம், தான் விரும்பிய விலையில் பாதி விலைக்கு அன்னை பேரத்தைக் கருமிக்குப் படிய வைக்கின்றார்.

அன்னைக்கு சுபாவமும் கருவியாகும்.

"Life Divine" - கருத்து

ஆசை வாழும் உரிமையை வலியுறுத்துகிறது.

அதை அழிப்பது தவறு.

☆ துறவறத்தை மேற்கொள்ள அவசியமானவை பல. அவற்றுள் முக்கியமானது ஆசையை அழிப்பது.

துறவறம் என்பது ஆன்ம விடுதலையை நாடுவது.

ஜீவனின் அடிப்படை உடல்; அதற்கு சக்தியளிப்பது உயிர்; வழிநடத்துவது மனம்; அவற்றின் சிகரம் ஆன்மா.

ஆன்மா விடுதலை பெறுதல் எனில் உடல், உயிர், மனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவது.

உடலின் பிடிப்பு ஏராளம். அதனால் துறவி உடலை உதாசீனம் செய்கிறான்.

பெரும்பாலும் மனம் வளர்ந்த நிலையிலிருப்பதில்லை என்பதால் ஹடயோகி, பக்தன், கர்மயோகிக்கு மனம் தடையாக இருப்பதில்லை.

மனவளர்ச்சியுள்ளவர்க்குரியது ஞானயோகம்.

மௌனத்தால் மனத்தை வெல்லலாம்.

எந்த வகையான யோகத்திற்கும் ஆசையை அழிப்பது அவசியம்.

ஆசை ஆட்சி செய்வதுவரை தவம், யோகம் பலிக்காது.

ஆசையைக் கடக்கும் வழிகள் இரண்டு.

ஒன்று ஆசையைப் பூரணமாக அனுபவித்துக் கடப்பது.

அடுத்தது ஆசையை அடக்கி, அழித்து, வெல்வது.

இரண்டாம் முறையைப் பரவலாகப் பின்பற்றுவதால் பகவான் அதைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

அது தவறு என்கிறார்.

வாழும் உரிமையை வலியுறுத்தும் ஆசையை அழிப்பது தவறு.

ஆயிரக்கணக்கான வருஷமாகக் கையாண்ட முறை; இதுவரை அனைவருக்கும் பலன் தந்த முறை; தவறு எனில் எப்படி ஏற்பது?

மோட்சம் பகுதியான இலட்சியம் என்பதால் ஆசையை அழிப்பது பகுதியான முறை என்பதால், அது இவ்வளவு காலம் பலன் தந்தது.

தொடர்ந்த பலனிருப்பதால் ஒரு விஷயம் சரியாகாது என்பது பகவான் கூறும் சட்டம்.

சரி என்பது திருவுள்ளத்திற்குச் சரி என்பதாகும்.

அரசாட்சி என்பது 1000 ஆண்டு நடந்தது. அதனால் அது சரியாகாது.

அதை மாற்றி உலகம் மக்களாட்சியை ஏற்றது.

பூர்த்தியாகாத ஆசை மோட்சத்திற்குத் தடை என்பதால் சிவபெருமான் அடியார் ஆசையைப் பூர்த்திசெய்ய பரவை நாச்சியாரிடம் தூது சென்றார்.

பகவானுடைய யோகம் ஆசையை அழிக்க மறுத்து, ஆசையை ஆண்டவன் விருப்பமாக உயர்த்திப் பூர்த்திசெய்வது.

ஆசை என்பது வாழ்வை வலியுறுத்துவது.

அன்பு ஆத்மாவை வலியுறுத்துவது.

ஆசை அன்பாக மாறினால் உயிர் ஆன்மாவாகும்.

ஆன்மா வளரும் ஆன்மாவாவது பகவான் யோகம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

897) அந்நிலையில் மனிதன் தன்னையறியும் தெய்வமாக மாறுகிறான்.

ஆன்மா ஜடத்தை ஆளும் நிலையில் மனிதன் தெய்வமாகிறான்.

- ☆ பூரணயோகம் மனிதன் தெய்வமாகும் இலட்சியமுள்ள யோகம்.
 - ☆ அன்னையை வழிபடாமல், அன்னையாவது யோக இலட்சியம்.
 - ☆ ஜடம் அசைந்தால் இது நடக்கும்.
 - ☆ ஜடத்தை அசைக்க ஆன்மாவால்தான் முடியும்.
 - ☆ படபடப்பு, பிரிவினை ஆன்மா வெளிப்படத் தடை.
 - ☆ காணாமற்போன பேனாவைத் தேட பிரார்த்தனை செய்தால் பேனா கிடைப்பது, மனம் மறந்ததைப் பிரார்த்தனையால் மாற்றுவது. பிரார்த்தனை மனத்தை அசைக்கிறது.
- பிரார்த்தனை மனத்தின் குரல். *மனம், மனத்தை அசைப்பது இது.*
- ☆ குழந்தை வயிற்றுவலியால் துடிக்கும்பொழுது பிரார்த்தனை பலிப்பது, உணர்வு உணர்வை அசைப்பதாகும். வலி உணர்ச்சி, குழந்தை அழும்பொழுது நம் வயிற்றைக் கலக்குவதால் பிரார்த்தனை வயிற்றின் உணர்ச்சியினின்று எழுகிறது.
 - ☆ இதுபோல் பல வருஷமாகச் செய்த பிரார்த்தனை பலிக்காதுண்டு.
- பிரச்சினை மனம், உணர்வு, உடலிலிருக்கலாம். பிரார்த்தனை மனம், உணர்வு, உடலிலிருந்து எழலாம்.
- காணாமற்போன பொருள் காணிக்கையால் கிடைப்பது, மனத்தின் மறதியை உடலின் உழைப்பு - காணிக்கை - அசைத்தது என்று கூறலாம்.

சோம்பேறி பிரார்த்தனையால் எழுந்து வேலை செய்யமாட்டான். செய்தால், மனம் உடலை அசைத்ததாகும்.

சோம்பேறி எழுந்து வேலை செய்ய நாம் சோம்பேறித்தனமாக இதுவரை செய்யாத வேலையைச் செய்ய முயன்றால், அவன் அசைவான்.

நம் உடலின் வேலை - பிரார்த்தனை - அவன் உடலை அசைத்தது. ஜடம் என்பது உடல். ஜடம் அசைந்தால், அதுவும் மனத்தால் அசைந்தால், மனம் தன்னையறியும் பக்குவம் அடைகிறதுஎனப் பொருள். உடலில் ஊறிய பழக்கம் அசையாது. அது ஆத்மாவால் அசைவது பூரண யோக இலட்சியம்.

நாம் நம்மையறிவது நாமே தெய்வமாவது.

நாமுள்ள நிலைக்கும் அந்த இலட்சியத்திற்கும் ஆயிரம் இடைப்பட்ட கட்டங்கள் உள.

நாம் ஒரு படி உயர்வதே நம் தற்போதைய நோக்கம்.

எதிரி, போட்டி, பொறாமை ஒரு நிலை.

வேண்டியவர்க்கு உதவுவது, வேண்டாதவர்க்கு உதவ மறுப்பது வேறொரு நிலை.

புரிவது, புரியாதது இரு நிலைகள்.

நாம் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் அடுத்த நிலைக்குப் போனால் கை மீதுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளும் கரையும். அவை விலகி வாய்ப்பு எழும். அவை வாய்ப்பாக மாறுவது திருவுருமாற்றம்.

898) இந்த ஞானம் ஏற்பட்டால் "Delight of the Individual" மனித இலட்சியமாக பகவான் வர்ணிப்பதை அறியமுடியும்.

பரிணாமம் இதன் வழி மனித இலட்சியம்.

தன்னையறிவது (Self-awareness) முடிவான ஆத்மஞானம்.
பரிணாமம் யோகத்திற்கு, பிரார்த்தனை கிருகஸ்தனுக்கு என்று நான் எழுதுகிறேன்.

இந்த ஞானம் பரிணாமத்தையே மனித இலட்சியமாக்கும்.
சிறியதும் பெரியதும் வேறுபட்டவை, மாறுபட்டவை, எதிரானவை. ஆனால் சிறியது பெரியதின் பகுதியாகவுமிருக்கும்.

குடும்பமும், தவமும் எதிரானவை.
ஆனால் ரிஷிகள் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்துள்ளனர்.
பெண்களை அனுப்பி இந்திரன் முனிவர்கள் தவத்தைக் கலைத்திருக்கிறான்.

ரிஷிபத்தினிக்கு ரிஷியின் ஆத்மபலனில் பாதியுண்டு.
ரிஷி தெரிந்து பெற்றதை பத்தினி தெரியாமல் பெறுகிறாள்.
She gains sub-consciously from him.

பத்தினியின் பக்குவத்தால் ரிஷி பவித்திரமடைவதும் சட்டம்.
தன்னையறிவது எவருக்கும் எந்த நிலையிலும் பொருந்தும்.
நாமுள்ள நிலையில் நாம் அதை ஏற்று, ஒரு படி உயர முயலலாம்.
சாவித்திரியின் ஆத்மாவின் பகுதிகள் அவளுக்கு ஆசைகாட்டின. "நீ எனது ஆத்மாயில்லை; என் ஆத்மாவின் பகுதி" எனப் பதிலளித்து அவள் மேலே சென்றாள்.

முடிவாக இறைவனும், "நீயும் சத்தியவானும் சொர்க்கத்திற்குப் போகலாம்" என்றார். சாவித்திரி, "என் ஆன்மா அதன் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். எனக்கு மோட்சம் வேண்டாம்" எனக் கூறி அதையும் மறுக்கிறாள்.

பூலோகத்தை சுவர்க்கமாக்க முனைகிறாள்.
இறைவனையே மறுத்து அவள் மேலே போகிறாள்.
சாவித்திரி தன் ஆத்ம இலட்சியத்தை அறிந்த காரணத்தால் எமனை வென்றாள்; காலனை அழித்தாள்; தான் பெற்றது பிரபஞ்சம் பெற உலகில் உயிர் வாழ்ந்தாள்.

ஓர் அன்பர் வறுமை, நோய், பிரச்சினை, கவலை, பயம், சந்தேகம் ஆகியவற்றிலிருந்து மீண்டு செல்வம், நலம், வாய்ப்பு, சந்தோஷம், தைரியம், நம்பிக்கை பெற்று வாழ்ந்தால் அது ஊருக்கு அவர் செய்யும் சேவை. நாட்டில் பிரச்சினைக்குரியவர் ஒருவர் குறைவதால் அது தேச சேவை. அது பலருக்குப் பெரிய நிலை. 10,000 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர் இலட்ச ரூபாய் சம்பாதித்தால் இது பெரும்பாலும் நிறைவேறும்.

அன்பர் அன்னையை அறிந்து, அவர் எண்ணப்படி நடப்பது இதைப்போல 100 மடங்கு பெரிய இலட்சியம்.

நம்மால் முடிந்தவரை நமக்கே நல்லது செய்வதும் நல்ல காரியமாகும். அதை நாம் பிறருக்கும், அன்னைக்கும் செய்வோம்.

தொடரும்.....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

‘தாங்கமுடியாது’ என்பது ஆன்மீக முயற்சிக்கு இல்லை. ஏனெனில் ஆன்மா அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்துவது. ‘தாங்க முடியாது, அடக்கமுடியாது’ என்பதை அடங்காத ஆர்வமாக மாற்றுவதே திருவுருமாற்றமாகும். அடக்கமுடியாத நிலையில் சக்தி கண்மூடித்தனமாக இருக்கிறது. கட்டுப்பட்ட பின்னரே தன்னையறிந்ததாகும்.

அடக்கமுடியாத சக்தியை அடக்கமுடியாத ஆர்வமாக்குவதே திருவுருமாற்றம்.

ஜீவிய மணி

மனிதனுக்குரிய தர்மம் மற்ற எவருக்கும் இல்லை.

"அன்னை இலக்கியம்"

மலரும் மணமும்

(மே இதழின் தொடர்ச்சி...)

மகேஸ்வரி

தையம்:

அவசரமாகக் கீழிறங்கிக்கொண்டிருந்தான் சுரேஷ். கஜினி முகம்மது முன் பிறவியில் தனக்குச் சகோதரனாக இருந்திருப்பானோ, இல்லை பல பிறவிகளுக்கு முன் தானே கஜினியாக இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் எப்பொழுதுமே அவனுக்கு உண்டு. ஏனெனில் B.E. Electronics முடித்து ஐந்து வருடங்கள் ஆகி இத்துடன் நூற்றுக்கும் மேலான நேர்முகத் தேர்வில் கலந்துக்கொண்டாலும், அவன் சொந்தக்காலில் நிற்க முடியவில்லை. தனக்குச் சொந்தக்காலே இல்லையோ என்ற பயம் அவன் மனதில் மேலோங்கி நின்றது. ஒவ்வொரு முறையும் அப்பாவிடம் பணம் கேட்கும் பொழுது, எதுவும் சொல்லவில்லையென்றாலும் அவன் கேட்பதற்கு 75% பணம்தான் கொடுப்பார். முக்கால் மனதுடன் கொடுக்கிறார் என்று சுரேஷுக்குத் தெரிந்தாலும், முழுமனதுடன் அவன் வேலை தேடினாலும், வேலை கண்ணாமூச்சி ஆட்டம் காட்டிக்கொண்டிருந்தது. படிக்கும்பொழுது இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் காட்டி இருக்கலாமோ என்ற எண்ணத்திற்கு உயிர் கொடுக்க மனம் வரவில்லை. என்னைவிடக் குறைவாக மார்க் வாங்கி உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கிடைத்துள்ளதே என்று அம்மாவிடம் புலம்புவான்.

இன்றும் வேலைக்காக இல்லை, வேலைக்கான நேர்முகத் தேர்விற்குத் தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறான். மனம் எதை, எதையோ நினைத்துக் கொண்டிருக்க, இறங்கியவன் முன்னால் பூக்கூடையொன்று தெரிந்தது. 'இதுவென்ன பிள்ளையார் பூவை கூடையில் வைத்திருக்கிறார்களே? இன்றைக்கு பிள்ளையார் சதுர்த்தியா?' என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தவன், கதவைத் திறக்கும் சத்தம் கேட்டதும், உடனே பயத்தினால்,

கூடையிலிருந்த பூவை எடுத்தவன், ஒரு கொத்தை அப்படியே சர்ட் பாக்கெட்டில் வைத்துக்கொண்டான்.

◆◆◆

“அந்திமல்லி, அந்திமல்லி...” சந்திரன் கூப்பிட்டுக்கொண்டே படியேறினான்.

“என்ன யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?”

“இன்றைக்கும் நம் வீட்டு பால்கனியில் குப்பை போட்டிருக்கிறார்கள். பார்த்தால் முட்டை ஓடுகள். என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. பார்க்கும்பொழுது நன்றாகப் பேசுகின்றார்கள். வாடகையும் நாம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கின்றோம். தண்ணீர் மோட்டார் போடமாட்டேன் என்கிறார்கள். கேட்டால் குப்பையைக் கொட்டுகிறார்கள்”.

“நான் முன்பே சொன்னேன், நம் கதையைப் பற்றிச் சொல்லாதேயென்று! நீதான் மனிதர்கள் வேண்டும் என்றாய்; இப்பொழுது அனுபவிக்கிறாய்” என்றான் சந்திரன்.

“சரி, நாம் வேறு வீடு பார்க்கலாம்”.

“கடல் போன்ற வீட்டிலிருந்து வந்தவள் நீ. புறாக்கூண்டு வீடு உனக்கு கிடையாது என்கிறது வாழ்க்கை. வீடு சொந்தமாக வாங்கலாம்; ஆனால் என்ன, நாம் இருவருமே வேலைக்குச் சேர்ந்து ஆறு மாதங்கள்தான் ஆகின்றது. இன்னும் ஒரு வருடம் பொறுத்துக்கொள், ஒரு வீட்டிற்கு மகாராணி ஆக்கிவிடுகின்றேன்”.

“நாம் நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால்...” என்று இழுத்தாள் அந்திமல்லி.

“நினைவுதானே வாழ்க்கை. நல்லதே நினைப்போம். நல்லதே நடக்கும்” என்று சந்திரன் முடித்தான். “என் ஆபீசில் சொல்லிவைக்கின்றேன். நீயும் பார்” என்றான்.

மணி 9.50 ஆகிவிட்டிருந்தது. கையிலுள்ள கடிகாரத்தை திருப்பித் திருப்பி பார்த்தாள் அந்திமல்லி. வீட்டைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டு இருந்ததில் நேரம் வேகமாக போய்விட்டதோ, இல்லை உண்மையிலேயே கடிகாரம் வேகமாக போகின்றதா? அவளுக்குப் புரியவில்லை. எப்பொழுதும் சந்திரன் அவளை ஆபீசில் கொண்டுவிடுவான். இன்றைக்கு அவன் சீக்கிரமாகப் போகவேண்டி இருந்ததால் ஆட்டோவில் போகச் சொன்னான். ஆட்டோ திடீரென்று ஸ்ட்ரைக். அதனால் பஸ்ஸை எதிர்பார்த்து

காத்திருந்தாள்.

பஸ் மிதந்துகொண்டு வந்தது காலை வெள்ளத்தில். எள் போடக்கூட இடமில்லை. ஒரு பஸ் அல்ல, மூன்று பஸ்ஸை விட்டாள். அவளுக்கு சென்னை பஸ் வெள்ளத்தில் மூழ்கி கரையேறத் தெரியவில்லை. பார்த்துப் பார்த்து ஒதுங்கிபோய் நின்றாக்கொண்டாள்.

ஆபீசுக்குப் போன் செய்து சொல்லிவிடலாம் என்றால் அதுவும் முடியாது. இன்றைக்கு 11.30 மணிக்குத் துறை அமைச்சரைப் போய் பார்க்கவேண்டும். என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தாள்.

இன்றைக்குக் காலையிலிருந்தே எல்லாமே ஏறுக்குமாறாக நடக்கிறது போல் பட்டது. தலைவலி 'இதோ, நான் வந்துகொண்டிருக்கிறேன்' என்று கட்டியம் கூறியது.

ஏதோ ஒரு வேகத்தில் தன் கட்டைவிரலை நீட்டினாள். வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருந்த கிரிஸ் நிதானமாக நின்றது. ஹெல்மெட்டால் முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்தவளின் கண்கள் எங்கே போகவேண்டும் என்று கேட்க, "சேப்பாக்கம், திருவல்லிக்கேணி அல்லது அண்ணாசாலை முனையில் இறக்கினால்கூட..." என்று அந்திமல்லி இழுக்க,

"உட்காருடி" என்று குரல் அதட்ட,

"இது உரிமை குரலா, இல்லை அதட்டலா?" என்று புரியாமல் விழிக்க,

"சந்திரனின் மல்லியே, சூரியனை கண்டு சோர்ந்திருக்கக் காரணம் என்ன? வாராய், நீ வாராய்" என்ற குரலின் சொந்தக்காரி தன் ஹெல்மெட்டை எடுக்க,

"ஏய், மல்லிகை, நீயா!"

"ஆமாம், நீ எங்கே இங்கே? சென்னையில் உனக்கென்ன வேலை? சந்திரன் என்ன செய்கிறார்? எங்கேயிருக்கிறார்? அப்பா, அம்மா செளக்கியமா? முந்திரிகொத்து கிடைக்குமா? எப்பொழுது இங்கே வந்தாய்? என்னை மறந்துவிட்டாயா?" கேள்விக்கணைகளை அள்ளி வீச,

அந்திமல்லியோ வண்டியில் ஏறினாள்.

"உன் கேள்விகளுக்கெல்லாம் இப்பொழுது பதிலில்லை. நீ மாறவே இல்லை".

"ஆனால் நீ மாறிவிட்டாய்; மறந்தும்விட்டாய்" என்று மல்லிகை வசனம் பேசினாள்.

"எனக்கு பயமாய் இருக்கிறது மல்லிகை!"

"நான் வண்டியை ஒழுங்காக ஓட்டுவேன், பயப்படாதே. உன்னை பத்திரமாக நீ போகவேண்டிய இடத்தில் முழுதாக இறக்கிவிடுகிறேன்".

◆ ◆ ◆

ரத்னா கபேயில் காபி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த மல்லிகை, மசாலா தோசையை பிய்த்துக்கொண்டிருந்த அந்திமல்லியைப் பார்த்து,

"என்னாயிற்று உனக்கு? முகமெல்லாம் வாடி! அன்றலர்ந்த அந்திமல்லியே! இந்த அந்திவேளையிலும் மலரவில்லையே! உனக்கு நினைவிருக்கிறதா, நீதான் தமிழில் முதல்; பேச்சுப்போட்டியில் கலந்து கொண்டு அனல் கக்குவாய்! இப்பொழுதென்னவோ நீ FCIயில் ஆபீசர். நானோ ராணிமேரிக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை தலைவி. தலைகீழ் மாற்றமடி! நான் நினைக்கக்கூடவில்லை, திருநெல்வேலி தமிழ் சைவப்பிள்ளை தமிழை விட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், சந்திரனை - அதுவும் வானுலக சந்திரனை - மணந்திருக்கிறாய்; ஆனால், பயமென்கிறாய்? ஆனால் செய்திருப்பது தைரியசாலிகள்கூட யோசனை செய்யக்கூடியது! காதலின் சக்தி மகத்தானது! என் வாழ்த்துகள்!!"

"வாழ்த்துவது இருக்கட்டும், முதலில் எனக்கொரு வீடு பார்த்துக் கொடு. ஒரே ஒரு கண்டிஷன்! வீட்டுக்காரர் பக்கத்தில், எதிரில், கீழே, மேலே இருக்கக்கூடாது".

"என் அபார்ட்மெண்டில் ஒரு வீடு இருக்கிறது. அவர்கள் கிராமத்திற்கு போகப்போகின்றார்கள். இப்போதைக்கு நீ வா; நீயே வாங்கிவிடலாம்".

"மல்லிகை, உன்னைப் பார்த்து பேசியபிறகுதான் என் பயம் குறைந்து இருக்கிறது. எதைப் பார்த்தாலும், யாரைப் பார்த்தாலும், நினைத்தாலும் உடல் தூக்கிப்போடுகின்றது".

"நீ செய்திருப்பதற்கு உன் உடம்பே..." என்று ஆரம்பித்த மல்லிகை நிறுத்திவிட்டாள்.

◆ ◆ ◆

"அக்கா! அன்னைக்கு ஜோசியம் தெரியும்போலிருக்கிறது".

"சத்-சித் சக்தியில் பிறந்த அன்னைக்கு எல்லாமும் தெரியும்".

"இல்லையக்கா! இன்றைக்கு பயத்தில் மூழ்கியிருந்த என் தோழியைப் பார்த்தேன். இங்கு வந்தால், வாசலில் 'எருக்கம்பூ' தைரியமாக என்னை விழித்துப் பார்க்கிறது".

"உன் தோழிக்குக் கொண்டுபோய் கொடு!"

“அவளே இங்கு வரப்போகின்றாள், அவள் கணவனுடன்! நம் லோகநாதன் சார் வீட்டிற்கு கேட்டிருக்கின்றேன். சமூகத்தை எதிர்த்து திருமணம் செய்திருக்கின்றாள்; தைரியசாலிதான். இப்பொழுது காரணமே இல்லாமல் பயப்படுகின்றாள். அன்னையைப் பற்றிச் சொல்ல தயக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவளை இன்று பார்த்தவுடன் அவளில் என்னைத்தான் பார்த்தேன். ஏனென்றால், சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு எதற்கெடுத்தாலும் பயமாக இருக்கும். இருட்டைக் கண்டால் பயம், வெளிச்சத்தில் போக பயம், புதிதாக ஒருவரிடம் பேச பயம், டீச்சர் கேள்வி கேட்டால் பயம் என்று பயங்கலந்த மரியாதையுடன்தான் எல்லோரிடமும் பேசுவேன். ஆனால் அந்திமல்லி எனக்கு எதிர்! நேர்கொண்ட பார்வையும், நிமிர்ந்த நன்னடையும், தமிழ் கொடுத்த தைரியமும் துணைகொண்டு காலேஜை ‘ஒரு கை’ பார்ப்பாள்! இன்று அவளுக்கு நான் தைரியம் கொடுக்கின்றேன்! அன்னை எதற்காக அவளை இன்று என்னை பார்க்கவைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அன்னை ஏதோ பெரிய நல்லதை அந்திமல்லிக்கு செய்ய இருக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்களும் நானும் கருவிகள் ஆகப் போகின்றோம். ஆனால், நிச்சயமாக *நல்லதுமட்டுமே நடக்கும்*”.

“அப்பா, அம்மா சம்மதத்துடன் நடந்த திருமணமா?”

“இல்லையக்கா, இரு பக்கத்திலும் சம்மதம் தரவில்லை. அந்திமல்லி சைவப்பிள்ளைமார்; சந்திரனோ சமூகத்தின் மூத்த குடிமகனைச் சார்ந்தவன். ஜாதி பெரிய தடை. ஆனால் மனம் ஒத்துப்போயிற்று”.

“சம்மதம் வாங்கி, திருமணம் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்” என்றாள் ரோஜா!

“ஆறு வருடங்களாகக் காத்திருந்து, ஆறு மாதங்களுக்குமுன்தான் திருமணம் செய்திருக்கிறார்கள் - அதுவும் இருவருக்கும் வேலை கிடைத்த காரணத்தினால் - இனியும் விட்டால், வேறு ஒருவருக்குத் திருமணம் செய்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தினால்தான்”.

“பயத்தில் ஆரம்பித்த வாழ்க்கை.....”

தொடரும்....

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata Nagar, Pondicherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.
Editor: N. Asokan

மனித சுபாவத்தின் இருநிலைகள்

இந்த இரு நிலைகளையும் மேல் நிலை, ஆழம் எனலாம். தத்துவப்படி மேல் நிலையை ஜீவியம் (consciousness) எனவும் ஆழத்தை (substance) பொருள் எனவும் கூறுகிறோம். கடுமையான உள்ளம் படைத்தவர் பரிதாபப்பட்டு கடுமையை விலக்குவதுண்டு. மனிதன் துடிப்பதைப் பார்த்தும் அசையாமல் கொடுமை செய்வதுண்டு. இந்தக் கடுமை ஆழத்திலுள்ளது. சமர்ப்பணம் பலிக்கும் நிலைகளை நாம் உயர்த்திக்கொண்டே போனால் பிரார்த்தனை நடக்காதவற்றை நடத்துவதைக் காணலாம். திருட்டுப்பட்டம் பெற்றவரிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தால், பிரார்த்தனை பலித்து எதுவும் திருடு போகாமலிருக்கும். திருடனின் பழக்கம் மேலேயுள்ளது; ஆழத்திலில்லை எனப் பொருள். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் திருடுவதைத் தவிர்க்கமாட்டான் எனில் அவன் பழக்கம் ஆழத்திலிருக்கும். நம் சமர்ப்பணம் அவனிடம் பலித்தால் நமது சமர்ப்பணம் மேல்நிலையிலிருந்து ஆழத்திற்குப் போய்விட்டது எனலாம். இது யோகம் பலிப்பதற்கு அறிகுறி. சமர்ப்பணம் இந்த நிலையில் பலிப்பது பெரியது. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மட்டும் கூறிய நிலையொன்றுண்டு: உதவி உபத்திரவத்தில் முடியும். அங்கு, சமர்ப்பணம் பலித்தால், அவர் யோகப் பாதையில் முன்னேற்றம் பெற்றவராவார்.

☆ உதவி செய்வதின் அம்சங்கள்:

☆ கேட்பவருக்கு உதவுவது - தொந்தரவு அதிகம் வாராது. நஷ்டம் வரலாம். அதுவும் சிறியதாக இருக்கும்.

☆ வலியப் போய் உதவுவது - தொந்தரவு தவறாது வரும். நஷ்டம் பெரியதாகும். மனிதச் சுபாவப்படி உதவி பெற்றவர் உதவி செய்தவரை மட்டும் பெரிய குறை சொல்லி, குற்றம் சாட்டாமலிருக்கமாட்டார். இங்கு சமர்ப்பணம் பலித்து தொந்தரவு வாராமலிருந்து குற்றம், குறை எழாமலிருந்தால் அவர் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அம்சம் பெறுவார்.

☆ சமர்ப்பணத்தின் சிகரம் மனித சுபாவத்தை அருளால் வெல்வது.

☆ வலியப்போய் வம்பில் மாட்டிக்கொண்டவர் சமர்ப்பணத்தின் பெருமையை உணர முனைந்தால் நஷ்டமில்லாமல் பிரச்சினை தீரும். குறை, குற்றத்திலிருந்து தப்ப முடியாது.

சியாங்-கே-ஷேக்

சன்யாட் சென் சைனப் புரட்சித்தலைவர். சியாங்-கே-ஷேக் அவர் வாரிசு. சைனாவின் ஜனாதிபதி. இராணுவம் புரட்சி செய்து சியாங்-கே-ஷேக்கைக் கைது செய்தது. சியாங் எதிரியான கம்யூனிஸ்ட்கள் கையில் அவர் உள்ளார். அவரைத் தூக்கிலிடும்படிப் பேச்சு நடக்கிறது. ஸ்டாலினுக்கு சியாங்-கே-ஷேக் மீது நம்பிக்கை உண்டு. கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் சியாங்-கே-ஷேக்கைத் தூக்கிலிட நினைத்து அந்தக் கடமையை (Marshal) ஒரு தளபதியிடம் விட முடிவு செய்தார். இந்தத் தளபதி ஏற்கனவே சியாங்-கே-ஷேக்குக்கு எதிரானவர். ஸ்டாலினிடமிருந்து சியாங்-கே-ஷேக்கை விடுதலை செய்ய உத்தரவு வந்தது. இந்த நேரம் இத்தளபதிக்கு வினோதமான எண்ணம் எழுந்தது. எதிரி தம் பிடியில் வசமாக மாட்டியபொழுது, பெருந்தன்மையாக தம் கட்சி எதிரிக்கு விடுதலை தரும்பொழுது, தாம் முன்வந்து ஏற்கனவே இருந்த விரோதத்திற்கு மாறாக பெருந்தன்மையாக நடக்க முடிவு செய்தார்.

சியாங்-கே-ஷேக்குடன் விமானத்தில் அவருடைய கைதியாகப் பயணம் செய்ய முடிவு செய்தார்.

☆ தம் தியாக மனப்பான்மையையும், பெருந்தன்மையையும் நினைத்துத் தன்னை வியந்தார்.

☆ பயணம் முடிந்தவுடன் சியாங்-கே-ஷேக் தளபதியைச் சிறையில் அடைத்தார். 50 ஆண்டு அவர் சிறையிலிருந்தார்.

☆ கயமை, பொறாமையுள்ளவரிடம் பெருந்தன்மை எதிரான பலன் தரும். இதுபோன்ற நிலையில் சமர்ப்பணம் பலிப்பது கடினம். பலித்தால் யோகம் பலிக்கும்.

